KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2021/1100

av den 5 juli 2021

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Turkiet

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (*grundförordningen*) ([1]), särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Inledande

(1) Den 14 maj 2020 inledde Europeiska kommissionen (*kommissionen*) en antidumpningsundersökning beträffande import till unionen av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål (*varmvalsade platta stålprodukter* eller *den undersökta produkten*) med ursprung i Turkiet (*det berörda landet*) på grundval av artikel 5 i grundförordningen ([2]).

(2) Den 12 juni 2020 inledde kommissionen en antisubventionsundersökning avseende import till unionen av samma produkt med ursprung i Turkiet ([3]).

1.2 Registrering

(3) Till följd av en begäran från klaganden som stöddes av erforderlig bevisning antog kommissionen genomförandeförordning (EU) 2020/1686 ([4]) (*registreringsförordningen*), genom vilken import av den berörda produkten blev föremål för registrering enligt artikel 14.5 i grundförordningen.

1.3 Provisoriska åtgärder

(4) I enlighet med artikel 19a i grundförordningen försåg kommissionen den 17 december 2020 parterna med en sammanfattning av de föreslagna provisoriska tullarna och närmare uppgifter om beräkningen av dumpningsmarginalerna och de marginaler som är lämpliga för att undanröja skadan för unionsindustrin. Såsom förklaras i skäl 215 och 216 i förordningen om provisorisk tull ledde de synpunkter som parterna lämnat inte till någon ändring av marginalerna, eftersom det inte ansågs vara fråga om skriv- eller räknefel.

(5) Den 7 januari 2021 införde kommissionen en provisorisk antidumpningstull genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/9 ([5]) (*förordningen om provisorisk tull*).

1.4 Efterföljande förfarande

(6) Efter meddelandet av de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för införandet av en provisorisk antidumpningstull (*det preliminära utlämnandet av uppgifter*) inkom klagandena, ett konsortium som företrädde vissa användares intressen, en användare som importerade långa stålprodukter, de exporterande tillverkare som ingick i urvalet, en importör med koppling till en av de exporterande tillverkarna i urvalet, den turkiska sammanslutningen av stålexportörer (ÇİB) och de turkiska myndigheterna, skriftliga inlagor med sina åsikter om de preliminära undersökningsresultaten. Två exporterade tillverkare begärde och fick mer information om hur deras skademarginaler hade beräknats.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) EUT C 166, 14.5.2020, s. 9.
([3]) EUT C 197, 12.6.2020, s. 4.
([4]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1686 av den 12 november 2020 om registrering av import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Turkiet (EUT L 379, 13.11.2020, s. 47).
([5]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/9 av den 6 januari 2021 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Turkiet (EUT L 3, 7.1.2021, s. 4).

(7) De parter som begärde att bli hörda gavs möjlighet till detta. De tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet hördes, liksom de turkiska myndigheterna.

(8) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för de slutgiltiga undersökningsresultaten. För att komma fram till sina slutgiltiga undersökningsresultat beaktade kommissionen de berörda parternas synpunkter och ändrade sina preliminära slutsatser när så var lämpligt.

(9) Kommissionen underrättade alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för dess införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Turkiet (*det slutliga utlämnandet av uppgifter*). Alla parter beviljades en period inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter.

(10) Parter som begärde att bli hörda gavs även möjlighet till detta. De tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet hördes. Dessutom begärde en tillverkare i urvalet att förhörsombudet skulle ingripa med avseende på tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen.

(11) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hittade kommissionen ett räkne- och skrivfel i beräkningen av den slutgiltiga dumpningsmarginalen för en av de exporterande tillverkarna. Därför skickades ytterligare ett slutgiltigt utlämnande av uppgifter till den exporterande tillverkaren i fråga, som inkom med fler synpunkter på de ytterligare uppgifter som tagits emot.

(12) De synpunkter som lämnats av de berörda parterna övervägdes och togs i beaktande i denna förordning där så var lämpligt.

1.5 **Stickprov**

(13) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande stickprovsförfarandet bekräftades skäl 7–18 i förordningen om provisorisk tull.

1.6 **Individuell undersökning**

(14) Eftersom inga synpunkter lämnats beträffande detta avsnitt bekräftades skäl 19 i förordningen om preliminär tull.

1.7 **Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod**

(15) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande undersökningsperioden (eller i tabeller, *UP*) och skadeundersökningsperioden bekräftades skäl 27 i förordningen om provisorisk tull.

1.8 **Ändring av den geografiska omfattningen och processuella påståenden**

(16) Sedan den 1 januari 2021 är Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland inte längre med i Europeiska unionen. Denna förordning baseras därför på uppgifter för Europeiska unionen utan Förenade kungariket (EU-27). Kommissionen bad därför klaganden och de unionstillverkare som ingick i urvalet att lämna in vissa delar av deras ursprungliga svar på frågeformuläret, med uppgifter endast för EU-27. Klaganden och unionstillverkarna i urvalet lämnade in de uppgifter som efterfrågades. Eftersom skillnaden mellan de makroekonomiska indikatorer som offentliggjordes i förordningen om provisorisk tull och de makroekonomiska uppgifterna för EU-27 beror på att man uteslutit uppgifter från en enda tillverkare i Förenade kungariket, framställs vissa tabeller i denna förordning med intervall för att inte avslöja konfidentiella uppgifter om just den berörda parten.

(17) När det gäller dumpning användes endast exportförsäljningen för de exporterande tillverkarna i urvalet till EU-27 för att beräkna de slutgiltiga dumpningsmarginalerna.

(18) Slutligen, för bedömningen av unionens intresse, ställde kommissionen också frågor om hur Förenade kungarikets utträde påverkat de svar på frågeformulären som lämnades av användarna och importörerna, nämligen Marcegaglia Carbon Steel SpA, San Polo Lamiere och de som representeras av Network Steel-koncernen. San Polo Lamiere besvarade inte kommissionens begäran. De andra parterna uppgav att Förenade kungarikets utträde inte påverkade de uppgifter som de redan hade lämnat.

(19) Den 12 januari 2021, genom en not till ärendehandlingarna ([6]), informerade kommissionen företag och sammanslutningar från Förenade kungariket att de inte längre betraktades som berörda parter i handelsförfaranden. Endast International Steel Trade Association, en part i Förenade kungariket som företräder ett antal importörers och användares intressen, som var registrerad som en berörd part, bemötte noten genom att lämna in en motiverad begäran om att fortsätta att vara en berörd part i detta förfarande. Eftersom parten har en avdelning i Tyskland som företräder relevanta EU-företag i EU-27 samtyckte kommissionen till begäran.

(20) De turkiska myndigheterna ansåg att Förenade kungarikets utträde gjorde att de provisoriska åtgärder som infördes den 7 januari 2021 var ogrundade och olagliga eftersom de baserades på uppgifter för EU28. Den 29 januari 2021 bad de turkiska myndigheterna kommissionen att upphöra med de provisoriska åtgärderna och utföra en analys baserat på uppgifter som inte omfattade Förenade kungariket. Kommissionen ansåg att de turkiska myndigheternas begäran saknade grund eftersom de provisoriska åtgärderna härrörde från uppgifter som hade lämnats ut på förhand till berörda parter i början av 2020, när unionen fortfarande hade 28 medlemsstater.

(21) Dessutom påstod de turkiska myndigheterna och två av de exporterande tillverkarna i urvalet att eventuella provisoriska åtgärder inte borde gälla i mer än tre månader mot bakgrund av artikel 11.2 i avtalet mellan Europeiska kol- och stålgemenskapen och Republiken Turkiet om handel med produkter som omfattas av fördraget om inrättande av Europeiska kol- och stålgemenskapen (*avtalet mellan Turkiet och EKSG*) ([7]). Kommissionen ansåg dock att bestämmelserna i artikel 11 i avtalet mellan Turkiet och EKSG endast är relevanta om denna artikel åberopas specifikt av den skadelidande parten. I denna undersökning åberopade inte kommissionen bestämmelserna i artikel 10 eller 11 i avtalet mellan Turkiet och EKSG, och kommissionen behövde därmed inte införa provisoriska åtgärder med en kortare varaktighet än sex månader, i enlighet med grundförordningen.

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Invändningar gällande produktdefinitionen

(22) I det preliminära skedet begärde en tillverkare av gaffeltruckar, delar till gaffeltruckar och byggmaskiner att varmvalsade långa stålstänger skulle undantas från definitionen av den undersökta produkten. I förordningen om provisorisk tull konstaterade kommissionen att varmvalsade långa stålstänger inte omfattas av undersökningen, eftersom en 6–12 meter lång varmvalsad stång är en lång produkt, inte en platt stålprodukt.

(23) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter upprepade parten sin invändning. Parten noterade att produkterna i fråga fortfarande omfattades av produktdefinitionen och därmed omfattades av åtgärderna. Parten upprepade sin begäran om att utesluta ”produkter som är längre än 6 000 mm” i syfte att utesluta dessa produkter, dvs. vissa varmvalsade långa stänger som omfattas av KN-nummer 7226 91 91, ett av de KN-nummer som omfattades av åtgärderna. Kommissionen konstaterade att det undantag som föreslogs av parten inte kunde tillämpas eftersom det skulle inkludera vissa varmvalsade platta stålprodukter som var avsedda att omfattas av åtgärderna. I detta avseende noterade klaganden att en längd på 10 000 mm kan avse varmvalsade platta stålprodukter i form av ringar eller rullar och till och med vissa varmvalsade platta stålprodukter skurna i längder, och att detta därför inte var en unik egenskap för produkterna i begäran om undantag. Den klagande höll dock med om att de varmvalsade långa stålstängerna i fråga inte var avsedda att omfattas av undersökningen.

(24) Kommissionen konstaterade att produkterna i gaffeltruckstillverkarens begäran hade andra grundläggande egenskaper än varmvalsade platta stålprodukter, inte på grund av deras längd, utan snarare deras tjocklek och bredd, som kan göra dem till andra produkter med andra användningsområden. Ett undantag beviljades därmed för produkter med a) en bredd på upp till och med 350 mm och b) med en tjocklek på 50 mm eller mer, oberoende av deras längd.

(25) Efter offentliggörandet av förordningen om preliminär tull bad Erdemir Romania S.R.L om att så kallade magnetiska varmvalsade icke-kornorienterade kiselprodukter som omfattas av KN-nummer 7225 19 10 skulle undantas eftersom företaget endast köper sådana produkter från sitt moderbolag Erdemir i Turkiet, på grund av de metoder som unionstillverkarna påstås använda (dvs. höga priser och begränsad tillgång) och den påstådda frånvaron av konkurrens med unionstillverkare. Erdemir Romania S.R.L påstod att om produkterna i fråga inte undantogs, så skulle företaget själv och den rumänska ekonomin totalt sett påverkas negativt.

([6]) t21.000389.

([7]) EGT L 227, 7.9.1996, s. 3.

(26) Ovannämnda begäran om undantag rör leveransen av varmvalsade platta stålprodukter som insatsmaterial till ett elektrostålverk i Rumänien från dess moderbolag Erdemir i Turkiet. Kommissionen slog fast att sådana insatsmaterial inte är annorlunda utan har samma egenskaper som de andra typer av varmvalsade platta stålprodukter som omfattas av åtgärderna i fråga om deras grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper, deras slutanvändning och deras utbytbarhet. Kommissionen avvisade därmed begäran om undantag av magnetiska varmvalsade icke-kornorienterade kiselprodukter som omfattas av KN-nummer 7225 19 10. Dessutom tillverkar flera unionstillverkare magnetiska varmvalsade icke-kornorienterade kiselprodukter, vilka konkurrerar direkt med importerade produkter. När det gäller inverkan på den begärande parten kunde kommissionen inte se hur det vore ”katastrofalt” att inte bevilja undantaget, vilket parten hävdade, med tanke på den antidumpningstull som gäller för moderbolaget.

2.2 **Slutsats**

(27) I avsaknad av ytterligare synpunkter beträffande produktdefinitionen bekräftade kommissionen slutsatserna i skäl 28–33 i förordningen om provisorisk tull, enligt förklaringen i skäl 24 ovan.

3. **DUMPNING**

(28) Efter de det preliminära och det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter tog kommissionen emot skriftliga synpunkter från de tre exporterande tillverkarna i urvalet och från klaganden om de provisoriska och slutgiltiga dumpningsmarginalerna.

3.1 **Tillämpning av artikel 18 i grundförordningen**

(29) Tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen på de uppgifter som lämnats av två närstående exporterande tillverkare, om de transportkostnader som rapporterats med avseende på försäljningen på den inre marknaden, beskrevs i skäl 26 och 56–59 i förordningen om provisorisk tull.

(30) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter motsatte sig de två närstående exporterande tillverkarna den preliminära tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen gällande deras inhemska transportkostnader och påstod att villkoren för att tillämpa denna artikel inte uppfylldes i det aktuella ärendet. De menade också att om kommissionen var av en annan åsikt så kunde den helt enkelt justera de inhemska transportkostnaderna för de leveransrutter som företagens uppgifter ansågs felaktiga.

(31) I de synpunkter som lämnades in efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände klaganden mot de exporterande tillverkarnas påstående och ställde sig bakom kommissionens preliminära tillämpning av artikel 18 i grundförordningen med avseende på de transportkostnader som de två exporterande tillverkarna i fråga ådragit sig.

(32) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter upprepade de exporterande tillverkarna i fråga sina påståenden. För det första menade de att det inte längre var nödvändigt att identifiera de kostnader som hör ihop med transporten av varmvalsade platta stålprodukter mellan en tillverkare och ett annat företag i koncernen, eftersom kommissionen hade beslutat sig för att utföra separata beräkningar av dumpningsmarginalerna för de två exporterande tillverkarna i koncernen. För det andra påstod de att kommissionen borde ha använt de uppgifter som lämnades som svar på skrivelsen om artikel 18 och endast borde ha justerat transportkostnaderna för de leveransrutter som inbegrep ett lager/en hamn tillhörande ett närstående företag inom koncernen som en försäljnings- eller leveransmellanhand. I detta avseende begärde företagen även att förhörsombudet skulle inbegripa, och företaget hördes den 6 maj 2021.

(33) Kommissionen analyserade påståendet och drog slutsatsen att det var motiverat att tillämpa artikel 18 i grundförordningen med avseende på de exporterande tillverkarnas inhemska transportkostnader. Först och främst, trots att separata beräkningar utfördes för de två företagen efter deras synpunkter på det preliminära utlämnandet av uppgifter, förblev företagen närstående parter och de interna transportkostnaderna var därmed fortfarande relevanta. För de andra innehöll de handlingar som lämnades in av företagen till stöd för deras påstående inte några nya uppgifter och inte heller någon tydlig och fullständig uppdelning av alla leveransrutter som hörde ihop med den inhemska försäljningen av den undersökta produkten, vilket skulle göra det möjligt för kommissionen att tydligt identifiera – och därför korskontrollera – alla transaktioner där ett lager/en hamn tillhörande ett närstående företag medverkade som en försäljnings- eller distributionsmellanhand. Genom de uppgifter som fanns tillgängliga kunde man inte med tillräcklig visshet utesluta att det inte fanns några andra leveransrutter för vilka vissa interna transportkostnader också skulle behövas exkluderas.

(34) Efter förhörsombudets rekommendationer bedömde kommissionen på nytt om den justering som utförts av de exporterande tillverkarnas inhemska transportkostnader var proportionerlig. Kommissionen noterade att tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen endast rörde ett begränsat antal försäljningstransaktioner på den inhemska marknaden (cirka 10 % för den ena exporterande tillverkaren och cirka 20 % för den andra exporterande tillverkaren inom koncernen), och kommissionen korrigerade endast försäljningstransaktioner där varan levererats till kund. Därmed påverkades inte avdragen för majoriteten av de inhemska försäljningstransaktionerna. Trots att kommissionen tillämpade tillgängliga uppgifter avvisade den inte heller avdraget för transportkostnader helt. I stället använde kommissionen de faktiska uppgifter som företagen lämnat för att uppskatta transportkostnaderna för de rutter där det inte stod klart om en närstående mellanhand användes eller inte. Mot bakgrund av uppgifterna och behovet av att de exporterande tillverkarna motiverade de efterfrågade avdragen ansåg kommissionen därmed att den strategi som följts med avseende på fastställandet av avdragen för transportkostnaderna för inhemska försäljningstransaktioner var proportionerlig och inte orimlig.

(35) Påståendet avvisades därför och kommissionen bekräftade sina slutsatser i skäl 56–59 i förordningen om provisorisk tull.

3.2 **Normalvärde**

(36) Den detaljerade informationen om beräkningen av normalvärdet presenterades i skäl 38–49 i förordningen om provisorisk tull

(37) En exporterande tillverkare menade att kommissionen, när den fastställde företagets produktionskostnader, borde ha jämfört den omberäknade kostnaden för en inköpt insatsvara med företagets räkenskaper.

(38) Kommissionen bedömde denna invändning och höll med. Den metod som kommissionen följde i det preliminära skedet för att omfördela kostnaden för den inköpta insatsvaran i syfte att spegla den kostnadsskillnad som beror på de olika tekniska egenskaperna ledde till en högre totalkostnad för den insatsvaran som inte överensstämde med den exporterande tillverkarens räkenskaper. Invändningen godtogs därför och kommissionen ändrade kostnaden för den inköpta insatsvaran i enlighet därmed i den slutgiltiga beräkningen.

(39) En exporterande tillverkare menade att kommissionen, när den fastställde dennes produktionskostnad, borde ha godkänt det elavdrag som företaget hade rapporterat. Företaget hävdade att kommissionen i sina preliminära slutsatser hade missförstått företagets roll på den turkiska elmarknaden och hur Yekdem-systemet, en stödmekanism för förnybar energi i Turkiet, fungerade. Den exporterande tillverkaren förklarade att el från förnybara källor säljs till marknadsaktörerna av marknadsoperatören (Epias) till ett visst pris. Om det marknadspris som Epias köper in sin el till sedan visar sig vara lägre, ersätts dock elköparna med mellanskillnaden. Därför hävdade företaget att ett elavdrag måste användas för att beräkna nettokostnaden för elen, med hänsyn tagen till ersättningen.

(40) Kommissionen analyserade de nya förklaringarna och slog fast att påståendet var motiverat. Påståendet godtogs därför och elavdraget inkluderades i produktionskostnaden i den slutgiltiga dumpningsberäkningen för företaget.

(41) En exporterande tillverkare påstod att kommissionen, för beräkningen av produktionskostnaden för varmvalsade platta stålprodukter, endast borde ha beaktat kostnaden för de varmvalsade platta stålprodukter som såldes inom landet, vilka företaget hade tillhandahållit separat från kostnaden för motsvarande produkter som exporterades till unionen, snarare än att fastställa en enda produktionskostnad för varmvalsade platta stålprodukter genom att slå samman de två uppsättningar kostnadsuppgifter som tillhandahölls. Företaget menade att man med en sådan strategi bortsåg från att produktmixen inom en produkttyp som definieras med produktkontrollnumret kan vara olika beroende på den berörda marknaden.

(42) I de synpunkter som ingavs efter det preliminära utlämnandet av uppgifter motsatte sig klaganden den exporterande tillverkarens påstående om att om två eller flera produkter omfattas av samma produktkontrollnummer så borde de ha samma produktionskostnad, även om tillverkaren anser att de skiljer sig åt i det egna systemet för kostnadsredovisning. De bör därför rapporteras i samma tabell över produktionskostnad.

(43) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter upprepade tillverkaren påståendet om att endast produktionskostnaden för den inhemska försäljningen, vilken rapporterades separat från produktionskostnaden för försäljningen till unionen, borde ha beaktats vid beräkningen av normalvärdet.

(44) Kommissionen ansåg att den exporterande tillverkaren inte kunde uppvisa några faktiska skillnader i produktionskostnaden per berörd marknad som skulle motivera en separat kostnadsberäkning. De påstådda kostnadsskillnaderna berodde på att företaget tillhandahöll produktionskostnader baserat på sina interna koder och inte på grundval av produktkontrollnummer. Kommissionen ansåg att det inte finns någon anledning att göra åtskillnad mellan produktionskostnaden för de produkter som säljs på den inhemska marknaden och de som exporteras om produktionsprocesserna faktiskt inte skiljer sig åt. Eftersom den exporterande tillverkaren inte kunde lämna några bevis för att produktionsprocessen för exportförsäljning och för inhemsk försäljning inom samma produktkontrollnummer skiljde sig åt drog kommissionen slutsatsen att den inte kunde godta två uppsättningar kostnader. Påstående avvisades därför.

(45) De tre exporterande tillverkarna hade synpunkter på beräkningen av deras inhemska försäljnings- och administrationskostnader, i synnerhet när det gäller uteslutandet eller den provisoriska omfördelningen av vissa finansiella poster såsom finansiella intäkter, växelkursvinster- och förluster och extraordinära intäkter och förluster i samband med beräkningen av försäljnings- och administrationskostnaderna.

(46) I de synpunkter som lämnades in efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände klaganden mot de exporterande tillverkarnas påstående om att de undantagna beloppen inte hörde samman med produktionen eller försäljningen av den undersökta produkten utan var ett resultat av företagens andra verksamheter, såsom bankinsättningar och omvärderingar.

(47) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter upprepade de tre exporterande tillverkarna sina invändningar mot beräkningen av försäljnings- och administrationskostnaderna.

(48) Två närstående exporterande tillverkare ifrågasatte det faktum att kommissionen omklassificerat vissa utgifter från kostnaderna för sålda varor till försäljnings- och administrationskostnaderna eller produktionskostnaden (såsom utgifter för outnyttjad kapacitet, anskaffning av inaktiva material), men att den inte gjort detsamma med vissa andra utgifter som rapporterats under kostnaderna för sålda varor. Företagen menade dessutom att kommissionen borde ha tagit hänsyn till gjorda växelkursvinster/-förluster liksom vinster och förluster som hade koppling till värderingsskillnader. Slutligen menade företagen att den delvisa omklassificeringen av transportrelaterade försäljnings- och administrationskostnader till övergripande försäljnings- och administrationskostnader inte borde ha utförts för den närstående handlaren i koncernen, eftersom denne inte ådrog sig några interna transportkostnader. Det sistnämnda påståendet upprepades efter det ytterligare slutgiltiga utlämnandet av uppgifter. De exporterande tillverkarna påstod i synnerhet att detta inte rörde den närstående handlaren eftersom denne utgjorde det sista ledet i transportflödet.

(49) När det gäller omklassificeringen av de utgifter som rapporterats under kostnader för sålda varor hade företaget rapporterat vissa utgifter som varken ingick i produktionskostnaden eller försäljnings- och administrationskostnaderna. Kommissionen ansåg därmed att dessa utgifter felaktigt skulle undantas från fastställandet av normalvärdet om de inte omklassificerades till någon av dessa kategorier. Samtidigt ansåg kommissionen att de utgifter som inte omklassificerades antingen inte hörde ihop med produktionen och/eller försäljningen av den undersökta produkten (t.ex. derivattransaktioner) eller att sambandet med produktionen och/eller försäljningen av den undersökta produkten inte var tydligt (t.ex. skillnader i råvarupriser).

(50) När det gäller växelkursvinster-/förluster betraktade kommissionen värderingsvinsterna-/förlusterna som ett resultat av överföringar, och därför saknade koppling till produktionen och/eller försäljningen av den undersökta produkten. Dessutom förklarade företagen att växelkursvinsterna-/förlusterna följde av transaktioner i euro eller turkisk lira eftersom deras bokföringsvaluta var US-dollar. I och med att den inhemska försäljningen utfördes i US-dollar ansåg kommissionen att de resulterande växelkursvinsterna-/förlusterna inte kunde tillskrivas den inhemska försäljningen och därmed borde ha beaktats i samband med fastställandet av de försäljnings- och administrationskostnader som används för att undersöka om försäljningen ägt rum vid normal handel.

(51) Slutligen ansåg kommissionen, när det gäller omklassificeringen av de interna transportkostnader som bestämmelserna i artikel 18 i grundförordningen tillämpades på, vilket förklaras i skäl 29–35 ovan, i den mån det rör sig om den närstående handlaren, att frågan var relevant på företagskoncernnivå, vilket inbegrep den närstående handlarens transaktioner. När det gäller den närstående handlaren noterade kommissionen att företaget hade sina lokaler på fyra olika platser. Det kunde därför inte uteslutas att varorna först transporterades till någon av de andra platserna innan de avsändes till eller hämtades upp av kunden.

(52) I enlighet därmed bekräftade kommissionen den strategi som den tillämpade i det preliminära skedet och avvisade de invändningar som framförts av de två närstående exporterande tillverkarna.

(53) En exporterande tillverkare var missnöjd med att kommissionen avslog de växelkursvinster-/förluster, de extraordinära intäkter och de finansiella intäkter som företaget hade rapporterat i sina försäljnings- och administrationskostnader. Dessutom menade tillverkaren att kommissionen hade strukit finansiella intäkter, men inte finansiella utgifter, från försäljnings- och administrationskostnaderna.

(54) I enlighet med företagets redovisningsprinciper kunde det inte rapportera gjorda växelkursvinster-/förluster, som har direkt koppling till produktionen och/eller försäljningen av den undersökta produkten, separat. Kommissionen kunde därför inte fastställa hur mycket av de rapporterade växelkursvinsterna-/förlusterna som skulle tas med i beräkningen av försäljnings- och administrationskostnaderna.

(55) När det gäller de extraordinära intäkterna noterade kommissionen att företaget i dess synpunkter på det preliminära utlämnandet av uppgifter påstod att de extraordinära intäkterna kom från försäljningen och produktionen av den undersökta produkten. Företaget lade dock inte fram någon bevisning till stöd för detta påstående. Dessutom klargjorde kommissionen att den bara avvisade en post som hade rapporterats under extraordinära intäkter, som inte kunde kategoriseras baserat på de uppgifter som företaget hade lämnat.

(56) Slutligen beaktade också kommissionen noga de uppgifter som rapporterades under finansiella inkomster och finansiella utgifter. Kommissionen avvisade företagets påstående om finansiella intäkter eftersom det inte hade att göra med företagets dagliga produktions- och försäljningsverksamhet, utan snarare med finansiella transaktioner som inte hade att göra med produktionen och/eller försäljningen av den undersökta produkten. Tvärtemot, och baserat på de uppgifter som företaget lämnat, ansåg kommissionen att de finansiella utgifter som företaget ådragit sig rörde dess produktion och försäljning av varmvalsade platta stålprodukter.

(57) I enlighet därmed bekräftade kommissionen den strategi som den tillämpat i det preliminära skedet och avvisade de invändningar som framförts av den exporterande tillverkaren.

(58) En exporterande tillverkare menade att kommissionen inte borde ha bortsett från de uppgifter som lämnades i det preliminära skedet eftersom det inte finns något tidsrelaterat undantag som skulle göra det möjligt för kommissionen att göra detta så länge som uppgifterna lämnas in inom undersökningens tidsramar och den berörda part som lämnat in dessa uppgifter samarbetar med kommissionen.

(59) I det preliminära skedet ifrågasatte den exporterande tillverkaren i fråga kommissionens preliminära rättelser av dess korskontrollerade administrations- och försäljningsuppgifter, och lämnade in ytterligare upplysningar i detta avseende. Kommissionen hade omfördelat vissa försäljnings- och administrationskostnader som företaget inledningsvis hade fördelat till andra produkter, inklusive insatsmaterial till produktionen av de varmvalsade platta stålprodukter som företaget själv tillverkade. Kommissionen undersökte noga de ytterligare uppgifter som lämnades och drog slutsatsen att dessa inte bevisade att den metod som kommissionen använt för att omfördela administrations- och försäljningskostnaderna var orimlig eller olämplig, i synnerhet med tanke på att tillverkaren inte lämnade eller fördelade dessa försäljnings- och administrationskostnader korrekt under korskontrollen på distans, utan att denne i sina synpunkter på det preliminära utlämnandet av uppgifter i stället höll med om att administrations- och försäljningskostnaderna för det insatsmaterial som användes i samband med tillverkningen av den undersökta produkten kunde fördelas till den undersökta produkten. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(60) En koncern av exporterande tillverkare motsatte sig det preliminära beslutet om att slå samman kostnads- och försäljningsuppgifterna för två tillverkande enheter i koncernen för beräkningen av koncernens dumpningsmarginal. Koncernen menade att kommissionen först och främst snarare borde ha beräknat individuella dumpningsmarginaler för de två närstående tillverkarna baserat på deras egna normalvärden och exportpriser, och sedan borde ha beräknat en viktad genomsnittlig dumpningsmarginal för hela koncernen på den grundvalen.

(61) I de synpunkter som lämnades efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände klaganden mot den exporterande tillverkarens påstående om att kommissionen gjorde rätt när den behandlade företagen som en enda enhet med tanke på vilken typ av ekonomisk verksamhet som koncernen bedriver.

(62) Kommissionen konstaterade att eftersom båda de exporterande tillverkarna i koncernen lämnade in sina kostnads- och försäljningsuppgifter på ett sätt som gjorde det möjligt att särskilja mellan och följa kostnads- och försäljningsflödet för de produkter som tillverkas av var och en av de exporterande tillverkarna individuellt, så var det möjligt och mer korrekt att beräkna två separata dumpningsmarginaler och först efter detta slå samman dem till en viktad genomsnittlig dumpningsmarginal för hela koncernen. Därför godtogs koncernens påstående och dumpningsmarginalen beräknades i enlighet med detta.

(63) En exporterande tillverkare påstod att kommissionen gjort fel då den preliminärt inkluderade vissa utgifter för outnyttjad kapacitet i företagets produktionskostnader, och menade att dessa utgifter endast hörde ihop med andra produkter än den undersökta produkten.

(64) Kommissionen analyserade informationen från den exporterande tillverkaren och ansåg att invändningen var motiverad. I själva verket berodde den preliminära inkluderingen av dessa utgifter för outnyttjad kapacitet i kostnaden för den undersökta produkten på ett missförstånd om vilken produktkategori som dessa utgifter hörde till. Därför godtogs invändningen och de relaterade utgifterna för outnyttjad kapacitet ströks från den exporterande tillverkarens produktionskostnader.

(65) En exporterande tillverkare framförde återigen sin begäran om att det var den faktiska produktionskostnaden för stålämnen (insatsmaterial för varmvalsade platta stålprodukter) som dess närstående leverantör ådrar sig som skulle beaktas, snarare än det inköpspris som den närstående leverantören betalar. Dessutom noterade företaget att en sådan strategi var lämplig eftersom kommissionen i det preliminära skedet slagit samman de uppgifter som tillhandahållits av de två närstående tillverkarna och utfört en enda beräkning av dumpningsmarginalen.

(66) I klagandens synpunkter, som lämnades efter det preliminära utlämnandet av uppgifter, motsatte sig denne den exporterande tillverkarens påstående att kostnaderna för stålämnen borde rapporteras som att det är den exporterande tillverkaren som ådrar sig dessa. Med tanke på att stålämnena inte överfördes på kostnadsnivå utan på en högre nivå skulle det vara snedvridande att beakta den närstående leverantörens kostnader för stålämnena.

(67) Kommissionen noterade att i enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen ska de kostnader som används vid beräkningen av normalvärdet på ett rimligt sätt återspegla de kostnader i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten som finns registrerade i företagets bokföring. I bokföringen för den exporterande tillverkare som framförde påståendet bokfördes kostnaderna för stålämnena med det inköpspris som betalades till den närstående leverantören. Försäljningspriset för stålämnen till den exporterande tillverkaren kunde jämföras med försäljningspriset till icke-närstående parter och kommissionen ansåg därmed att de på ett rimligt sätt speglade kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten. Kommissionen betraktade dessutom de två tillverkarna som separata enheter och utförde två separata dumpningsberäkningar, och det ytterligare argumentet om den sammanslagna beräkningen i det preliminära skedet blev därmed irrelevant. Kommissionen bekräftade därmed sina undersökningsresultat från det preliminära skedet.

(68) En exporterande tillverkare påstod att kommissionen hade fel när den preliminärt justerade kostnaden för järnmalmspellets i samband med fastställandet av produktionskostnaden för varmvalsade platta stålprodukter – en justering som utfördes eftersom kostnaden för dessa pellets baserades på inköpspriserna från närstående parter, som alltså inte speglade det faktiska marknadspriset. Den exporterande tillverkaren påstod även att om en justering skulle utföras var det bara en del av de resulterande tillkommande kostnaderna som borde fördelas till produktionen av den undersökta produkten eftersom järnmalmspellets också används vid produktionen av andra produkter.

(69) I de synpunkter som klaganden inkom med efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände denne mot den exporterande tillverkarens påstående och ställde sig bakom kommissionens justering av kostnaden för järnmalmspellets med tanke på att de inköpspriser som betalades till närstående enheter inte motsvarade armlängdspriset.

(70) Kommissionen bekräftade sin preliminära slutsats om att det i enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen var nödvändigt att justera den exporterande tillverkarens kostnad för järnmalmspellets eftersom dessa nästan uteslutande köptes in från närstående parter till priser som inte motsvarade armlängdspriset. Dessa ersattes därför med ett inköpspris till icke-närstående parter som tillhandahölls av företaget. Påståendet om att endast en del av de resulterande tillkommande kostnaderna borde fördelas till produktionen av den undersökta produkten speglades inte i företagets svar i frågeformuläret och det gick inte att korskontrollera att dessa uppgifter stämde så pass sent under undersökningen. Påstående avvisades därför.

(71) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter upprepade den exporterande tillverkaren argumentet att inköpspriset för järnmalmspellets från närstående parter motsvarade armlängdspriset och invände mot att kommissionen beräknade denna justering genom att fördela alla tillkommande kostnader till den undersökta produkten, samtidigt som denne påstod att järnmalmspellets också användes vid produktionen av andra produkter. Gällande denna sista punkt ifrågasatte företaget även kommissionens beslut om att de uppgifter som lämnats för utgiftsfördelningen var nya och inte kunde korskontrolleras.

(72) Kommissionen bedömde återigen ingående de argument och uppgifter som framfördes av företaget i dess synpunkter på det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter. Kommissionen noterade att den närstående leverantören av järnmalmspellets faktiskt sålde råmaterialet till den exporterande tillverkaren med ett pålägg. Pålägget var dock mycket lägre än vad den exporterande tillverkaren påstod och mycket lägre än det pålägg som påfördes på försäljningen mellan företagen i koncernen i linje med koncernens policy för internprissättning, och det verkade därför inte spegla pålägget i en armlängdstransaktion. Dessutom lämnade inte företaget några fler bevis för att detta pålägg speglade den rimliga nivå som efterfrågas av ett oberoende handelsföretag. När det gäller andelen inköpta järnmalmspellets som används vid tillverkningen av varmvalsade platta stålprodukter noterade kommissionen att företaget rapporterade inköpet av järnmalm separat, i flera formulär. Men kostnaden för den järnmalm som användes vid produktionen varmvalsade platta stålprodukter rapporterades av företaget utan ytterligare uppdelning, och det gick därför inte att bekräfta den specifika förbrukningen av järnmalmspellets vid produktionen av varmvalsade platta stålprodukter. Dessutom tydde uppgifterna i den kapacitetsrapport som lämnats in av den exporterande tillverkaren som en bilaga till dennes första svar på frågeformuläret att alla järnmalmspellets som köptes in användes för att framställa varmvalsade platta stålprodukter i de kvantiteter som företaget rapporterade. Kommissionen avvisade därför slutgiltigt detta påstående.

(73) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter menade en exporterande tillverkare att kommissionen inte borde lägga till ytterligare försäljnings- och administrationskostnader till dennes inhemska försäljning via en närstående tillverkare i koncernen för att spegla att en närstående handlare är delaktig. Den exporterande tillverkaren påstod i synnerhet att det närstående företag som medverkar i denna inhemska försäljning fakturerade de försäljningskostnader och allmänna kostnader som uppstod, inklusive ett pålägg, i linje med koncernens internprissättningspolicy. Enligt den exporterande tillverkaren speglades redan därför de kostnader som den närstående handlaren ådrar sig i företagets försäljnings- och administrationskostnader. För detta ändamål hänvisade den exporterande tillverkaren till en kostnad för koncerntjänster som det närstående företaget tog ut.

(74) Kommissionen noterade först och främst att den för att spegla försäljnings- och administrationskostnaderna för en handlare som är delaktig i inhemsk försäljning följde en konservativ strategi, i och med att kommissionen inte använde de faktiska försäljnings- och administrationskostnaderna för den närstående exporterande tillverkaren utan försäljnings- och administrationskostnaderna för ett annat närstående företag i koncernen, som endast agerade som handlare för vissa inhemska försäljningstransaktioner. I detta avseende ansåg kommissionen att försäljnings- och administrationskostnaderna för den närstående exporterande tillverkaren skulle bli oproportionerligt höga, medan försäljnings- och administrationskostnaderna för den närstående handlaren kunde anses ligga på en rimlig nivå för de funktioner som utfördes av den närstående tillverkaren i samband med den inhemska försäljningen. Dessutom konstaterade kommissionen att den närstående exporterande tillverkaren faktiskt tog betalt för koncerntjänster av den exporterande tillverkaren i fråga. På grundval av information från företagen kunde kommissionen inte dra någon slutsats om huruvida de tjänster som fakturerades den exporterande tillverkaren faktiskt omfattade kostnader som uppstått i samband med återförsäljningen av den undersökta produkten på den inhemska marknaden, eftersom alla dessa transaktioner i bokföringen och/eller på de utställda fakturorna endast kallades för koncerntjänster. Dessutom stod de utgifter för koncerntjänster som bokfördes i den exporterande tillverkarens redovisning och som fördelades till den undersökta produkten för en försumbar del av nettoförsäljningen. Eftersom man inte visste vilka slags koncerntjänster som bokfördes i redovisningen för den exporterande tillverkaren i fråga och med tanke på att kommissionen redan från början följt en konservativ strategi, så avvisade kommissionen avvisade detta påstående.

3.3 **Exportpris**

(75) Närmare uppgifter om beräkningen av exportpriset anges i skäl 50–51 i förordningen om provisorisk tull. Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de preliminära slutsatserna.

3.4 **Jämförelse**

(76) Närmare uppgifter om beräkningen av exportpriset anges i skäl 52–68 i förordningen om provisorisk tull.

(77) En exporterande tillverkare upprepade sitt påstående om att den utgör en enda ekonomisk enhet med sin närstående handlare i Turkiet, vilken sålde den undersökta produkten till unionen under undersökningsperioden, och ifrågasatte därför de justeringar av dess importpris som utfördes provisoriskt enligt artikel 2.10 i) i grundförordningen. Företaget hänvisade till tidigare mål i EU-domstolen, i synnerhet när det gäller förekomsten av viss begränsad direktexport från tillverkaren, och påstod att denna var otillräcklig för att avvisa påståendet om en enda ekonomisk enhet. Företaget menade också att det faktum att tillverkarens eventuella direkta inhemska försäljning är irrelevant för att fastställa huruvida det rör sig om enda ekonomisk enhet på exportsidan, och det faktum att tillverkaren kontrollerar den närstående handlaren är en avgörande aspekt som ska beaktas när påståendet bedöms.

(78) I sina synpunkter på det preliminära utlämnandet av uppgifter invände klaganden mot den exporterande tillverkarens påstående om att den tillverkande enhetens direktförsäljning visade att handlaren agerar som närstående återförsäljare, och ställde sig bakom kommissionens justering av exportpriset.

(79) Kommissionen analyserade synpunkterna och de tillgängliga bevisen, i synnerhet ramavtalet mellan tillverkaren och dess närstående handlare. Kommissionen noterade att det i detta ramavtal fastställs att provision ska betalas för de varor som säljs och noterade att de funktioner som normalt hör ihop med en försäljningsavdelning behölls av tillverkaren, medan den närstående handlarens funktioner motsvarande de för en agent som utför en tjänst med koppling till tillverkarens export. Detta överensstämde också med de relativt högre försäljningskostnader som den exporterande tillverkaren ådrog sig. Inga närmare uppgifter om den kontraktsmässiga förbindelsen mellan tillverkaren och den närstående handlaren lämnades. Kommissionen drog därmed slutsatsen att ramavtalet innehöll bestämmelser som inte stämde överens med påståendet om att de ekonomiska förbindelserna mellan den närstående handlaren och tillverkaren speglade förbindelserna mellan en tillverkare och en intern försäljningsavdelning. Tillverkaren skötte snarare försäljningen direkt, medan den närstående handlaren bedrev verksamhet som inbegrep export för tillverkarens räkning mot en provisionsavgift. Mot bakgrund av slutsatserna i det preliminära skedet, om att tillverkaren också ägnade sig åt direkt försäljning, konstaterade kommissionen att påståendet om en enda ekonomisk enhet behövde avvisas. Kommissionen bekräftade därför de preliminära undersökningsresultaten i skäl 54–55 i förordningen om provisorisk tull.

(80) När det gäller den direkta exportförsäljningens relevans, efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter, upprepade den exporterande tillverkaren i princip de argument som denne lämnade i synpunkterna på det preliminära utlämnandet av uppgifter, som togs upp i skäl 54 i förordningen om provisorisk tull och i skäl 79 ovan.

(81) Den exporterande tillverkaren uppgav också att denna exportförsäljning, för det mesta, inte utgjorde någon riktig exportförsäljning utan riktade sig mot inhemska köpare inom ramen för särskilda rättsliga eller tullrelaterade arrangemang. Kommissionen noterade att den rättsliga ramen för exportförsäljning inte är avgörande för bedömningen av huruvida försäljningen utgör exportförsäljning eller inte, och det faktum att sådan direkt försäljning förekom, vid sidan av försäljningen på den inhemska marknaden, var bevis för att tillverkaren behöll vissa försäljningsfunktioner.

(82) Vidare påstod den exporterande tillverkaren att det faktum att all inhemsk försäljning sköttes direkt av tillverkaren utan medverkan av den närstående handlaren var irrelevant för att fastställa om det var en enda ekonomisk enhet som stöd för exportförsäljningen. Kommissionen noterade att detta visade att tillverkaren har en fungerande intern försäljningsavdelning, vilket är en relevant faktor och har erkänts som sådan av tribunalen ([8]).

(83) Den exporterande tillverkaren framförde flera argument om det ramavtal som ingåtts med dennes närstående handlare. Tillverkaren menade att ett sådant kontrakt mellan den exporterande tillverkaren och den närstående handlaren finns för att det ska finnas dokumenterade bevis i händelse av statliga revisioner/skatterevisioner och internprissättningsregler. I detta avseende noterade kommissionen att, trots att överenskommelsen mellan den exporterande tillverkaren och dennes närstående handlare också kan vara av relevans av skatteskäl, detta inte förringar det faktum att överenskommelsen tydligt anger att den närstående handlaren utförde exporttjänster mot betalning av en provision som baserades på den försäljning som gjordes. Den exporterande tillverkaren bekräftade även att överenskommelsen tydligt anger att det är den exporterande tillverkaren som ansvarar för att skaffa kunder och upprätta och inrätta nödvändiga kontakter och arrangemang med dessa kunder. I kommissionens mening visade detta att den exporterande tillverkaren har sin egen helt fungerande försäljningsavdelning för exportförsäljning och

([8]) PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Europeiska unionens råd, mål T-26/12, tribunalens dom av den 25 juni 2015, punkt 50.

att den närstående handlaren därmed inte fungerade som den exporterande tillverkarens interna försäljningsavdelning. Den exporterande tillverkarens argument verkar dessutom antyda att en justering enligt artikel 2.10 i) i grundförordningen endast kan utföras i situationer då den närstående handlaren får i uppgift att utföra alla verksamheter som normalt utförs av en försäljningsavdelning. Detta är felaktigt. I artikel 2.10 i) i grundförordningen nämns ”provisioner som utbetalas för försäljningarna i fråga” (i detta fall exportförsäljning) utan någon vidare beskrivning av den typ av tjänster som utfördes. Syftet med en justering enligt artikel 2.10 i) i grundförordningen är att säkerställa att all provision som betalas till en agent för exportförsäljning som ersättning för de tjänster som agenten utför med avseende på den försäljningsverksamheten, oavsett vad dessa tjänster består är, ska justeras för att säkerställa överensstämmelse med den inhemska försäljningen. Därför tillbakavisades påståendet.

(84) Den exporterande tillverkaren påstod även att bestämmelsen i kontraktet om att inga vinster eller förluster från transaktioner med anknytning till exporten av produkter får behållas av den närstående handlaren inte stämde överens med att den närstående handlaren skulle ha funktioner liknande dem som utförs av en agent som arbetar på provisionsbasis, eftersom en agent inte skulle godta att (all) dennes vinst skulle överföras tillbaka till det tillverkande företaget och endast skulle kompenseras för utgifter med anknytning till kontrollen av remburser, sammanställningen av dokument för tullklareringsändamål, framtagande av nödvändig exportdokumentation och säkerställa att betalningar uppbärs. Kommissionen noterade att de finansiella arrangemangen mellan den exporterande tillverkaren och den närstående handlaren speglar de verksamheter och funktioner som den närstående handlaren, enligt överenskommelsen, har åtagit sig att utföra mot ersättning. Den justering som kommissionen på samma sätt utförde genom tillämpning av artikel 2.9 i grundförordningen kalibrerades för att ta hänsyn till dessa funktioner och spegla en korrekt ersättning för de tillhandahållna tjänsterna på armlängdsbasis. Om den närstående handlaren får ersättning på grundval av en provisionsavgift som omfattar de exporttjänster som tillhandahålls den exporterande tillverkaren visar detta att den närstående handlaren utför de avtalade tjänsterna för den exporterande tillverkarens räkning men utan tillräcklig ersättning, vilket inbegriper en rimlig vinst. Därför tillbakavisades påståendet.

(85) Den exporterande tillverkaren påstod också att det faktum att den behöll vissa funktioner som normalt sett utförs av en försäljningsavdelning inte förhindrar att det rör sig om en enda ekonomisk enhet. Enligt den exporterande tillverkaren gäller det enligt fast rättspraxis att en tillverkare och ett handelsföretag kan utgöra en enda ekonomisk enhet även om tillverkaren utför vissa försäljningsfunktioner själv. Kommissionen noterade att enligt villkoren i överenskommelsen behöll den exporterande tillverkaren faktiskt de flesta, om inte alla, funktioner som normalt utförs av en försäljningsavdelning. Såsom redan har nämnts i skäl 83 ovan strider detta mot den exporterande tillverkarens påstående om att den närstående handlaren ska behandlas som dennes interna försäljningsavdelning. Den närstående handlaren utför snarare, vilket den exporterande tillverkaren själv påmint om, ytterligare exportförsäljningsfunktioner mot ersättning eller provision. Det var för dess provisioner som justeringen enligt artikel 2.10 i) i grundförordningen utfördes.

(86) Kommissionen noterade att den exporterande tillverkaren upprepade gånger hänvisade till de omständigheter som förelåg i samband med undersökningen och domen i ärendet Musim Mas ([9]). Kort sagt verkade den exporterande tillverkaren antyda att, eftersom dennes egen faktiska situation inte liknar den i ärendet Musim Mas, är justeringen enligt artikel 2.10 i) i grundförordningen inte motiverad. Kommissionen höll inte med. Skälen till en justering enligt artikel 2.10 i) i grundförordningen måste granskas mot bakgrund av de omständigheter som föreligger i varje specifikt ärende och på grundval av alla bevis som kommissionen har tillgång till. Domen i målet Musim Mas fastställde inte någon minimistandard som behöver uppfyllas i varje ärende. I målet Musim Mas instämde domstolen snarare med den bedömning som utfördes av rådet baserat på de omständigheter som observerades i det ärendet. I varje fall, vilket vi påminner om ovan, föreligger flera av de relevanta omständigheter som förelåg i målet Musim Mas även i den exporterande tillverkarens situation, och framför allt att det finns en överenskommelse som inte överensstämmer med idén att den närstående handlaren faktiskt skulle vara koncernens interna försäljningsavdelning.

([9]) PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Europeiska unionens råd, ärende C-468/15 P, domstolens dom av den 26 oktober 2016.

(87) Den exporterande tillverkaren hävdade också att den exporterande tillverkarens kontroll över den närstående handlaren, det faktum att den närstående handlaren inte köper från icke-närstående leverantörer och att den exporterande tillverkaren och den närstående handlaren har samma adress, är relevanta faktorer för fastställandet av huruvida det rör sig om en enda ekonomisk enhet.

(88) I detta avseende konstaterade kommissionen att inte alla faktorer var för sig måste visa att den exporterande tillverkaren och den närstående handlaren inte utgör en enda ekonomisk enhet. Det är snarare samtliga villkor som styr förbindelserna mellan den exporterande tillverkaren och den närstående handlaren som måste beaktas av kommissionen. Att kontroll utövas är inget måste för att kunna konstatera att den närstående handlaren inte är en intern försäljningsavdelning utan snarare tillhandahåller olika slags tjänster inom koncernen, i detta fall exportrelaterade tjänster. Att den närstående handlaren tillhandahåller sin anläggning liksom exporttjänster i utbyte mot en provisionsavgift uteslutande för den exporterande tillverkaren visar endast att den närstående handlaren inte utför samma tjänster för andra kunder i detta steg. Detta innebär inte att den närstående handlaren är den exporterande tillverkarens interna försäljningsavdelning.

(89) Mot denna bakgrund ansåg kommissionen därför i detta fall att den närstående handlaren utförde funktioner som en agent som har hand om en exporterande tillverkares exportverksamhet, i synnerhet genom kontroll av remburser, sammanställning och uppföljning av dokument för tullklareringsändamål och lastning, framtagande av nödvändig exportdokumentation efter lastning och genomförande av exportrelaterade förfaranden, såsom att säkerställa att kostnaderna för varorna uppbärs. Den närstående handlaren betalades med provision som baserades på den uppnådda försäljningen. Eftersom denna ersättning påverkades av de koncerninterna förbindelserna och genom tillämpning av artikel 2.9 i grundförordningen på motsvarande sätt, ansågs det lämpligt att använda en rimlig vinstmarginal för att undvika alla snedvridande effekter som kan uppstå från interna överenskommelser mellan den exporterande tillverkaren och den närstående handlaren ([10]).

(90) Sammanfattningsvis och av alla skäl som anges i skäl 54 i förordningen om provisorisk tull och i skäl 79–88 ovan avvisades påståendet.

(91) Två exporterande tillverkare upprepade påståendet om att kommissionen borde beräkna dumpningen per kvartal.

(92) I de synpunkter som lämnades efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ifrågasatte klaganden de exporterande tillverkarnas påståenden och menade att dumpning som beräknades per kvartal inte kunde motiveras i detta ärende på grund av mindre kostnadsfluktuationer, liksom att inflationen och deprecieringen av den turkiska liran inte motiverade användningen av en metod som baseras på kvartal.

(93) Eftersom de två företagen inte lämnade några fler bevis till stöd för deras påstående som skulle förändra kommissionens bedömning konstaterade kommissionen de preliminära undersökningsresultat som anges i skäl 64–68 i förordningen om provisorisk tull hade bekräftats, och påståendet avvisades.

(94) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter upprepades begäran om att dumpningen borde beräknas per kvartal av en exporterande tillverkare. Dessutom jämförde företaget kostnadsfluktuationerna och de genomsnittliga inflationstakterna och devalveringen av den turkiska liran med de konstaterade prisunderskridandemarginalerna, för att visa de förstnämnda skulle vara betydelsefulla. Slutligen noterade företaget att medan kommissionen använder en indexeringsmekanism för råvarupriser i alla åtagandeförfaranden betraktades inte sådana prisfluktuationer i detta ärende för beräkningen av dumpningsmarginalen.

(95) Företaget tillhandahöll inte några nya uppgifter till stöd för sitt påstående. Såsom anges i skäl 68 i förordningen om provisorisk tull ansåg kommissionen, tvärt emot vad den exporterande tillverkaren påstod, att fluktuationen i de kvartalsvisa produktionskostnaderna främst påverkade ett kvartal av undersökningsperioden, men att den undersökta produkten såldes under hela undersökningsperioden, och att den övergripande kostnadsfluktuationen, inflationstakten och devalveringen av den turkiska liran inte var tillräckligt stor för att få kommissionen att avvika från sitt normala förfarande, dvs. att beräkna dumpningsmarginalen på årsbasis. Den jämförelse som den exporterande tillverkaren gjorde mellan nivån på prisunderskridandemarginalerna och kostnadsskillnaderna,

([10]) Se i detta avseende rapporten från WTO:s panel, *European Union – Anti-Dumping Measures on Imports of Certain Fatty Alcohols from Indonesia*, (WT/DS442/R), 16 december 2016, punkt 7.129.

inflationen och devalveringen under undersökningsperioden höll inte, eftersom den avsåg två helt olika bedömningar som saknade direkt koppling till varandra. När det gäller prisindexeringsmekanismen i åtaganden konstaterar kommissionen att dessa behövs för att upprätthålla ett lämpligt lägsta importpris för att undvika missbruk och kringgående, och därigenom undanröja den fastställda dumpningen och skadan på ett lämpligt sätt. Fastställandet av dumpning och skada omfattar en granskning av en tidigare period, och de två situationerna kan därför inte jämföras.

(96) En exporterande tillverkare och två närstående exporterande tillverkare invände mot det preliminära avvisandet av en valutaomräkningsjustering, som de begärde för säkringsavtal med anknytning till deras försäljning till unionen. Begäran rör den växelkurs som ska användas vid omräkning av försäljningsvärdet i utländska valutor (euro i detta fall) till det exporterande landets valuta (turkisk lira eller TRY). Företagen åberopade bestämmelserna i artikel 2.10 j) i grundförordningen, där det föreskrivs att ”[…] när en försäljning av utländsk valuta på terminsmarknaderna är direkt knuten till exportförsäljningen, då [ska] kursen vid terminsförsäljningen i stället […] tillämpas”.

(97) I klagandens synpunkter som lämnades efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände denne mot de exporterande tillverkarnas påståenden om att säkring är en intern process, och företagen kan inte argumentera att försäljningspriserna skulle ha varit högre utan säkring eftersom det inte är bevisat att kunderna skulle ha betalat ett högre pris.

(98) Kommissionen noterade att artikel 2.10 j i grundförordningen är tillämplig i situationer då en valutaomräkning är nödvändig för att jämföra normalvärdet med exportpriset. En sådan jämförelse utförs rutinmässigt i det berörda landets valuta. Därför använde kommissionen i det aktuella ärendet turkisk lira som jämförelsevaluta. Båda de företag som begärde valutaomräkningsjusteringen säkrade de exportförsäljningstransaktioner som uttrycktes i euro. Den valutaomräkningsrisk som följde av dessa transaktioner säkrades alltid mot US-dollar. Eftersom jämförelsen avsåg i turkisk lira och alla transaktioner i euro omräknades till turkisk lira direkt, utan någon mellanliggande omräkning till US-dollar, precis som all inhemsk försäljning gjordes i turkisk lira, ansåg kommissionen att den omräkningskurs mellan euro och US-dollar som avtalats i säkringsavtalen saknade relevans för jämförelsen. Därmed avvisade kommissionen påståendet från de tre exporterande tillverkarna.

(99) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter upprepade de tre exporterande tillverkarna sin begäran om en valutaomräkningsjustering för försäljningen till unionen, för att ta hänsyn till säkringen för den valutarisk som följde av transaktionerna i euro. De upprepade argumentet om att, oavsett vilken valuta som används för prisjämförelsen, har de vinster eller förluster som följer av omräkningskursen vid den tidpunkt då säkringen görs inte någon betydande inverkan på prisjämförelsen. De lämnade i synnerhet ett teoretiskt exempel på en inhemsk försäljning med ett enhetspris i US-dollar på en viss dag och en exportförsäljning med samma enhetspris i euroekvivalent som avtalats samma dag. Företagens beräkning visade att när dessa beställningar levereras samma dag och det fakturerade värdet omräknas direkt från valutan på fakturan till TRY så resulterar jämförelsen i dumpning trots att det avtalade priset på de två beställningarna var detsamma på beställningsdagen. De hävdade därefter att en säkringsjustering borde ha utförts antingen på grundval av artikel 2.10 j eller artikel 2.10 k i grundförordningen.

(100) Kommissionen analyserade påståendet, i synnerhet det teoretiska exemplet, som skulle ha bevisat att växelkursen i säkringsavtalen borde beaktas för prisjämförelsen. Först och främst noterade kommissionen att trots att exemplet var matematiskt korrekt speglade det inte verkligheten för någotdera av företagens affärsverksamhet eller beräkningarna av dumpningsmarginalerna. Exemplet antydde framför allt att dumpningsmarginalen beräknas genom att man jämför två individuella transaktioner som utförs samtidigt, vilket inte är fallet eftersom kommissionen jämför det genomsnittliga normalvärde och det genomsnittliga exportpris som har fastställts under undersökningsperioden för varje produkttyp. För det andra antydde exemplet att alla beställningar som görs på en viss dag fullgörs vid samma tidpunkt, vilket inte stämde. I själva verket framhöll en av de exporterande tillverkarna

separat att ledtiden mellan färdigställandet av produktionen och kundens upphämtning av varorna var mycket längre på den inhemska marknaden jämfört med exportförsäljningen. Det exempel som företagen lämnat ansågs opassande i den aktuella situationen. Dessutom lämnade inget av företagen bevis för att deras exportförsäljningstransaktioner uttryckta i euro ursprungligen förhandlades med priser i US-dollar. Tvärt emot uttrycktes försäljningskontrakten och/eller beställningarna för dessa exportförsäljningstransaktioner i euro, utan någon hänvisning till US-dollar. En omräkning från euro till turkisk lira via US-dollar ansågs därför vara irrelevant. Kommissionen avvisade därmed den begärda justeringen på grundval av artikel 2.10 j i grundförordningen.

(101) Trots att företagen hävdade att de kunde koppla exporttransaktionerna till individuella säkringsverksamheter kunde dessa dessutom, vilket också skedde i många fall, justeras efter försäljningen beroende på hur de finansiella prognoserna utvecklades och för att maximera företagens avkastning. Kommissionen ansåg därför inte att säkringen kunde kopplas direkt till den berörda exportförsäljningen, och att om hänsyn hade tagits till försäljningspriset i ett senare led skulle man ha riskerat att snedvrida det faktiska exportpriset.

(102) Kommissionen avvisade också begäran på grundval av artikel 2.10 k eftersom företagen inte lämnade några bevis för att deras säkringsverksamhet ledde till att kunderna konsekvent betalade andra priser på den inhemska marknaden.

(103) Två exporterande tillverkare invände mot det preliminära avvisandet av vissa justeringar som de hade begärt för den inhemska försäljningen, där den ena rörde förekomsten av ett system för tullrestitution, och den andra rörde en justering för inventariekostnader. En av tillverkarna invände också mot de betalningsvillkor som kommissionen använde för att beräkna inhemska kreditkostnader.

(104) I de synpunkter som klaganden inkom med efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände denne mot de exporterande tillverkarnas påståenden. När det gäller tullrestitution menade klaganden att rent teoretiska kostnader inte kan användas som en justering eftersom det inte går att fastställa någon tydlig koppling mellan de exporterade produkterna och de tullar som inte betalats för importerade insatsvaror. När det gäller inventariekostnaderna stödde klaganden kommissionens avvisande av en sådan justering eftersom det berörda företaget inte lyckades slå fast att de inhemska priserna är högre för produkter som tillbringar längre tid i lagret.

(105) Eftersom företagen inte inkom med några nya bevis till stöd för deras påstående om tullrestitutionsjusteringen som skulle förändra kommissionens bedömning bekräftades de slutsatser som anges i skäl 60–63 i förordningen om provisorisk tull, och påståendet avvisades. Den inventariekostnadsjustering som en exporterande tillverkare begärde enligt artikel 2.10 k i grundförordningen rör det faktum att, för delar av dennes inhemska försäljning, hämtade kunderna varorna sent, som därför blev kvar längre i företagets lager. Vad gäller detta påstående fastställde kommissionen att eftersom företaget inte kunde koppla denna påstådda kostnad till individuella försäljningstransaktioner eller till specifika kunder kunde ingen av dem styrka att de inhemska priserna påverkades av inventariekostnaderna, och påståendet behövde avvisas. När det gäller de betalningsvillkor som användes för beräkningen av inhemska kreditkostnader tillhandahöll det berörda företaget inga nya bevis som skulle ändra kommissionens preliminära strategi, dvs. att ersätta de rapporterade betalningsvillkoren, som under korskontrollen på distans konstaterades strida mot de avtalade villkoren för de relaterade försäljningsavtalen, med en mer korrekt uppsättning betalningsvillkor som tillhandahölls av företaget och som korskontrollerades under kontrollen. Påståendet avvisades därför.

(106) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter upprepade en exporterande tillverkare påståendet om att justeringarna för tullrestitution och inventariekostnader borde beaktas i fråga om dennes inhemska försäljning, och ifrågasatte återigen de betalningsvillkor som kommissionen använt för att beräkna dess inhemska kreditkostnader.

(107) När det gäller tullrestitutionsjusteringen upprepade tillverkaren argumentet om att oavsett om en importtull faktiskt har betalats eller inte påverkar det faktum att ett insatsmaterial omfattas av en importtull de priser som inhemska leverantörer tar ut för detta insatsmaterial.

(108) När det gäller inventariekostnadsjusteringen upprepade företaget argumentet att en justering för sådana kostnader liknar en justering för kreditkostnader, eftersom båda har koppling till en försenad betalning. Tillverkaren menade dessutom att avvisandet av ett sådant inhemskt avdrag var oförenligt med att man godtagit ett exportavdrag för demurragekostnader för dess försäljning till unionen, och argumenterade att det i båda fallen uppstår en försening i fråga om varornas ankomst som leder till merkostnader.

(109) När det gäller de betalningsvillkor som används för att beräkna de inhemska kreditkostnaderna upprepade företaget att kommissionen borde ha beräknat kreditkostnaderna baserat på de avtalade betalningsvillkoren och inte på grundval av när betalningarna faktiskt sker, eftersom endast avtalade betalningsvillkor kan påverka fastställandet av priset.

(110) Vad gäller dessa synpunkter om den påstådda justeringen för tullrestitution, vid sidan av kommissionens tankar i det preliminära skedet om att en teoretisk kostnad inte kan beaktas vid beräkningen, verkade det som att, trots företagets påståenden, de inhemska försäljningspriser som debiterats av den exporterande tillverkaren inte tog hänsyn till det påstådda tullrestitutionsbeloppet, som annars skulle göra försäljningen förlustbringande. Påstående avvisades därför.

(111) När det gäller inventariekostnadsjusteringen konstaterade kommissionen, medan ytterligare lagerkostnader för varor som hämtas upp sent av kunderna redan är inkluderade i de övergripande försäljningskostnaderna påstods det att justeringen omfattade den resulterande uppskjutna betalningen, vilket företaget jämförde med en justering för kreditkostnader, att denna kan inte beviljas eftersom företaget varken beaktade en möjlig sen upphämtning när det ingick försäljningsavtalet eller kunde koppla den till någon kund eller någon specifik transaktion, vilket därmed bekräftade att den begärda justeringen inte speglades i försäljningspriset. Tvärt emot demurragekostnaderna, som fördelades av företaget endast till de exporttransaktioner där demurrageavgifter faktiskt betalades, kunde företaget inte visa någon koppling mellan de påstådda inventariekostnaderna och vilka faktiska transaktioner som ska ha påverkats. Påstående avvisades därför.

(112) När det gäller de betalningsvillkor som användes för att beräkna de inhemska kreditkostnaderna ansåg kommissionen att de faktiska betalningsvillkor som företaget tillhandahållit stämde bättre, eftersom de betalningsvillkor enligt uppgift ska ha avtalats i försäljningsordrarna inte överensstämde med de betalningsvillkor som faktiskt avtalades i de relaterade beställningarna för ett stickprov av transaktioner. Påstående avvisades därför.

(113) En koncern av exporterande tillverkare motsatte sig mot det provisoriska avvisandet av begäran om en faktureringsjustering av inhemsk försäljning enligt artikel 2.10 c i grundförordningen, för att spegla de rabatter som ska ha beviljats efter det att fakturorna ställdes ut.

(114) Under undersökningen, och även när detta efterfrågades under korskontrollen på distans, förklarade företaget att det inte kunde koppla den faktureringsjustering som bokförts i dess redovisning till individuella transaktioner. Företaget kunde exempelvis inte identifiera kredit- eller debitposter för de specifika fakturor vars värde faktureringsjusteringen var avsedd att korrigera. Kommissionen drog därför slutsatsen att den begärda justeringen inte var tillräckligt motiverad och bekräftade att begäran avvisades.

(115) Två närstående exporterande tillverkare ifrågasatte den preliminära beräkningen av kreditkostnaderna för försäljningen till unionen. Företagen påstod i synnerhet att kommissionen hade gjort fel då den tillämpade samma räntesats för euro och US-dollar från turkiska centralbanken på alla exporterande tillverkare i urvalet, eftersom detta inte speglade det faktum att räntorna på lånen berodde på företagens särdrag och finansiella situation. De påstod att de faktiska räntor som är tillämpliga på företagens lån skulle ha använts i stället.

(116) I de synpunkter som klaganden inkom med efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände denne mot de exporterande tillverkarnas påstående och menade att kommissionens preliminära beslut om att tillämpa turkiska centralbankens räntor var transparent och objektivt och borde kvarstå.

(117) Kommissionen granskade detta påstående och konstaterade att för de lån som erhållits av en av de närstående exporterande tillverkarna till marknadspris från oberoende banker så kunde man faktiskt motivera användningen av den kontraktsenliga räntan för US-dollar som verkligen betalades av tillverkaren för kortfristiga lån för att beräkna företagets kreditkostnader. Denna ändring infördes därför i den slutgiltiga beräkningen. För det lån som erhölls från en bank som var närstående till tillverkaren drog kommissionen slutsatsen att användningen av den genomsnittliga

euroräntan från turkiska centralbanken var motiverad eftersom den kontraktsenliga räntan inte speglade förhållandena på marknaden. Den andra exporterande tillverkaren i koncernen hade inte några utestående lån under undersökningsperioden och någon företagsspecifik ränta fanns därför inte tillgänglig som proxyvariabel för beräkningen av avdraget för kreditkostnaderna. Man kunde därför motivera användningen av de genomsnittliga räntorna från turkiska centralbanken.

(118) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade de två närstående exporterande tillverkarna att kommissionen borde ha tillämpat samma ränta för US-dollar för båda tillverkarna i koncernen, eftersom deras finansieringsvillkor var likadana. Framför allt lämnade en exporterande tillverkare ytterligare uppgifter som visade att ett av de lån som rapporteras av den närstående exporterande tillverkaren faktiskt användes av den exporterande tillverkaren i fråga.

(119) Kommissionen bedömde påståendet och konstaterade att finansieringsvillkoren för den exporterande tillverkaren i fråga inte var desamma som för det andra företaget i koncernen, vilket framgick av det faktum att den ränta som var tillämplig på lånet till den exporterande tillverkaren i fråga var högre än den genomsnittliga räntan på de andra lånen, och denna ränta inkluderade ännu inte det pålägg som debiterades för huvudkontorets tjänster, vilket företagen förklarade under korskontrollen på distans och upprepade i sina synpunkter på det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter. Mot denna bakgrund avvisade kommissionen påståendet.

(120) Dessutom hävdade en exporterande tillverkare att kommissionen borde ha använt räntan på företagets lån, eftersom kommissionen hade godtagit detta för en annan exporterande tillverkare i urvalet.

(121) Kommissionen ansåg att det rörde sig om två skilda situationer. Den andra exporterande tillverkaren lämnade information om sina egna lån i det ursprungliga svaret på frågeformuläret, medan företaget i fråga inte uppgav att det hade några kortfristiga lån alls. Företaget föreslog i stället att man skulle använda internbankräntan för att fastställa kreditkostnaderna. Kommissionen ansåg att företaget inte skulle kunna få ett lån till internbankränta och ersatte därför dessa räntesatser med en genomsnittlig ränta på kommersiella kortfristiga lån, enligt vad som offentliggjorts av turkiska centralbanken.

(122) Dessutom bedömde kommissionen den nya information som lämnades av den exporterande tillverkaren i fråga i dess synpunkter på det preliminära utlämnandet av uppgifter och som kompletterades i dess synpunkter på det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter. Kommissionen ansåg att mot bakgrund av de motstridiga uppgifterna som lämnats i det ursprungliga svaret på frågeformuläret och i ett senare skede av undersökningen kunde kommissionens provisoriska beslut att använda de räntor som offentliggjorts av turkiska centralbanken för att fastställa kreditkostnaderna inte anses orimligt. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(123) De närstående exporterande tillverkarna påstod att valutaomräkningskurserna mellan kostnads- och försäljningsuppgifterna inte stämde. För deras försäljningsuppgifter användes en genomsnittliga månatlig valutaomräkning, medan en genomsnittlig årlig valutaomräkning tillämpades på deras kostnadsuppgifter.

(124) I de synpunkter som klaganden inkom med efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände denne mot de exporterande tillverkarnas påståenden och gav sitt stöd till kommissionens preliminära syn på de omräkningskurser som använts. Denne ansåg att kostnader (som finns i företagens räkenskaper under en längre period) bör beräknas på årsbasis och omräknas med en genomsnittlig växelkurs för undersökningsperioden, medan inkomst som hör ihop med försäljning bör omräknas vid den tidpunkt då inkomsten genereras med hjälp av månatliga eller rent av dagliga växelkurser.

(125) Kommissionen analyserade detta påstående och höll med. Påståendet godtogs därför och i den slutgiltiga beräkningen användes de genomsnittliga månatliga växelkurserna för att omräkna både företagens kostnads- och försäljningsuppgifter.

(126) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade de exporterande tillverkarna att, eftersom de rapporterade alla uppgifter av relevans för dumpningsberäkningen i US-dollar, det enligt artikel 2.10 j i grundförordningen inte var nödvändigt att räkna om dem från US-dollar till turkisk lira för prisjämförelsen. Företagen hänvisade då till artikel 2.5 i grundförordningen, om att ”[k]ostnaderna […] normalt [ska] beräknas på grundval av bokföringen för den part som är föremål för undersökningen”, medan genom att omräkna US-dollar till turkisk lira skiljde sig de belopp för produktionskostnaderna som kommissionen använde sig av vid beräkningen av deras normalvärden från de belopp som rapporterades i företagens bokföring.

(127) För det första konstaterade kommissionen att de exporterande tillverkarna utförde transaktioner i US-dollar, euro och turkisk lira. Valutaomräkningarna var därför nödvändiga för att uttrycka värdena i en valuta som kunde möjliggöra en jämförelse. För det andra bestred kommissionen inte det faktum att företagen omräknade alla värden till US-dollar själva eftersom US-dollar var företagens bokföringsvaluta. Kommissionen ansåg dock att det var lämpligt att använda valutan i det berörda landet för att jämföra normalvärdet och exportpriset. Eftersom företagen rapporterade produktionskostnaden i US-dollar ansåg kommissionen slutligen att det var motiverat, även efter företagens synpunkter på det preliminära utlämnandet av uppgifter, att omräkna uppgifterna till turkisk lira med hjälp av månatliga omräkningskurser. Eftersom företagen inte lämnade fullständiga uppgifter om produktionskostnaderna i turkisk lira kunde eventuella skillnader i fråga om värdena i turkisk lira, som den kompletterande valuta som användes i deras bokföring, inte beaktas. Kommissionen avvisade därmed påståendet.

(128) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter påstod en exporterande tillverkar att kommissionen inte borde ha gjort vissa avdrag, dvs. exportförbundets avgift och schablonavdraget för export, vid beräkningen av försäljningspriset till unionen.

(129) Kommissionen noterade att den exporterande tillverkaren framförde detta påstående även i dess synpunkter på det preliminära utlämnandet av uppgifter, och avdragen diskuterades när tillverkaren hördes efter det preliminära utlämnandet av uppgifter.

(130) När företaget hördes bekräftade det att exportsammanslutningsavgiften betalades för företagets medlemskap i ÇİB. Företaget förklarade dessutom att avgiften betalades som en procentandel av värdet på varje exporttransaktion. Kommissionen ansåg därför att exportsammanslutningsavgiften var en kostnad som företaget endast ådrog sig för sina exporttransaktioner, och att storleken på denna avgift berodde på företagets exportmängd. Dessutom kunde avdragets värde fastställas individuellt för varje exporttransaktion, baserat på dess värde.

(131) När det gäller avdraget för schablonbeloppet för export påstod företaget att det inte lämpade sig att dra av detta värde från exportpriset eftersom snarare rörde sig om en skatteförmån än en faktisk företagsutgift. Företaget hänvisade i sina synpunkter på det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter till turkisk lagstiftning ([11]), som gör det möjligt för alla exportörer att dra av 0,5 % av dess inkomst från exportförsäljning för att spegla de utgifter som uppstått men som inte kan bokföras på något annat sätt på grund av att rätt dokumentation saknas. Kommissionen ansåg därför att avdraget av schablonbeloppet för export utgjorde en utgift som faktisk uppstått med hänsyn till företagets exportförsäljningstransaktioner, som företaget saknade rätt dokumentation för och som inte kunde bokföras under något annat utgiftskonto. Dessutom kunde kommissionen fastställa värdet på avdraget för varje transaktion individuellt.

(132) Följaktligen avvisade kommissionen begäran om avdrag för exportsammanslutningsavgiften respektive för schablonbeloppet för export.

3.5 **Dumpningsmarginaler**

(133) Såsom beskrivs i skäl 28–132 ovan beaktade kommissionen de berörda parternas synpunkter som lämnades in efter det preliminära utlämnandet av uppgifter och beräknade dumpningsmarginalerna på nytt i enlighet med dessa.

(134) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av kostnad, försäkring och frakt (cif) vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
Erdemirkoncernen: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %

([11]) Artikel 40 i lag 193 om inkomstskatt av den 6 januari 1961, i dess ändrade lydelse genom lag 4108 från juni 1995.

Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
Ağir Haddecilik	5,7 %
Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
Alla övriga företag	7,3 %

(135) Beräkningen av individuella dumpningsmarginaler, inklusive korrigeringar och justeringar som vidtogs till följd av de intresserade parternas synpunkter efter det preliminära och slutgiltiga utlämnandet av uppgifter, lämnades ut till de exporterande tillverkarna i urvalet.

4. SKADA

4.1 Definition av unionsindustrin och unionens produktion

(136) Under undersökningsperioden tillverkades den likadana produkten i EU-27 av 21 kända tillverkare som tillhörde 14 koncerner. Dessa tillverkare utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen.

(137) För EU-27 uppgick den sammanlagda produktionen under undersökningsperioden till 71–74,5 miljoner ton, inbegripet produktion för den företagsinterna marknaden.

(138) De tre unionstillverkare som ingick i urvalet svarade för 34–38 % av den samlade produktionen av den likadana produkten i EU-27. De stod för 40–44 % av försäljningsvolymerna i unionen för de tillverkare som gav sig till känna i samband med bedömningen av ställningen innan förfarandet inleddes.

4.2 Fastställande av den relevanta unionsmarknaden

(139) De turkiska myndigheterna ansåg att kommissionen inte hade lyckats förklara varför det var nödvändigt att undersöka siffrorna för den öppna marknaden och den företagsinterna marknaden separat. De turkiska myndigheterna menade att de förklaringar som kommissionen lämnat stred mot WTO-panelens rapport om ärendet *Morocco – Hot-Rolled Steel (Turkey)* och rapporten från överprövningsorganet i Förenta staterna i ärendet *Hot-rolled steel*, enligt vilka de undersökande myndigheterna i princip bör undersöka alla delar av en industri på samma sätt, liksom industrin som helhet, eller lämna en tillräcklig förklaring av varför detta inte har gjorts.

(140) För att få en så fullständig bild som möjligt av unionsindustrin inhämtade kommissionen uppgifter för hela produktionen av den berörda produkten och fastställde om produktionen var avsedd för företagsintern användning eller för den öppna marknaden. För de skadeindikatorer som nämns i skäl 82 i förordningen om provisorisk tull analyserade kommissionen separat de uppgifter som röde den öppna respektive den företagsinterna marknaden, och gjorde en jämförande analys där så var möjligt och motiverat. När det gäller de ekonomiska indikatorer som nämns i skäl 83 i förordningen om provisorisk tull kunde kommissionen bara utföra en meningsfull bedömning genom att hänvisa till unionsindustrin sammantagna verksamhet. Kommissionen ansåg därför att analysen var i linje med EU-domstolens och WTO:s rättspraxis ([12]).

(141) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter insisterade de turkiska myndigheterna på att kommissionen hade agerat i strid med WTO:s rättspraxis eftersom den i) inte analyserade uppgifterna om försäljningspriser, produktionskostnader, tillväxt, exportvolym och exportpriser, lönsamhet, räntabilitet och kassaflöde separat, ii) eller lämnade någon förklaring till varför den endast undersökte uppgifterna för den öppna marknaden i stället för att utföra en separat och jämförbar undersökning. Kommissionen är av en annan åsikt eftersom man vid sidan av vad som förklaras i skälet ovan med hjälp av de svar på frågeformuläret som lämnats av unionstillverkarna i urvalet kunde analysera försäljningspriserna, försäljningsvolymerna och lönsamheten på den öppna marknaden jämfört med övriga marknader. Det faktum att tabell 10 visar försäljningspriserna på den öppna marknaden innebär inte att försäljningspriserna på den företagsinterna marknaden inte undersöktes.

([12]) EU-domstolen, mål C-315/90, Gimelec/kommissionen, EU:C:1991:447, punkterna 21–29. Rapport från WTO:s överprövningsorgan, 24.7.2001, *United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan*, WT/DS184/AB/R, punkterna 181–215.

(142) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 78–83 i förordningen om provisorisk tull.

4.3 **Förbrukning i unionen**

4.3.1 *Förbrukning på unionens öppna marknad*

(143) I EU-27 utvecklades unionens förbrukning på den öppna marknaden på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 1

Förbrukning på den öppna marknaden (ton)

	2016	2017	2018	UP
Unionens förbrukning på den öppna marknaden	33–34 miljoner	32–33 miljoner	34–35 miljoner	33–34 miljoner
Index (ton)	*100*	96	102	99

Källa: Eurofer, unionstillverkarna i urvalet och Eurostat.

(144) Mellan 2016 och 2018 ökade förbrukningen på den öppna marknaden med 2 %, men minskade därefter. Sammantaget minskade förbrukningen på den öppna marknaden med 1 % under skadeundersökningsperioden.

4.3.2 *Företagsintern förbrukning på unionens marknad*

(145) I EU-27 uppvisade under skadeundersökningsperioden den företagsinterna förbrukningen i unionen följande utveckling:

Tabell 2

Företagsintern förbrukning på unionens marknad (ton)

	2016	2017	2018	UP
Företagsintern förbrukning i unionen	42,5–45,5 miljoner	44–47 miljoner	43,5–46,5 miljoner	39,5–42,5 miljoner
Index (ton)	*100*	103	102	93

Källa: Eurofer och unionstillverkarna i urvalet.

(146) Förbrukningen på den företagsinterna marknaden steg något under undersökningsperiodens första del, men sjönk sedan. Sammanlagt minskade den företagsinterna förbrukningen med 7 procentenheter under skadeundersökningsperioden.

4.3.3 *Total förbrukning*

(147) Den totala förbrukningen – summan av förbrukningen på den företagsinterna marknaden och på den öppna marknaden – utvecklades på följande sätt i EU-27 under skadeundersökningsperioden:

Tabell 3

Total förbrukning (öppen marknad och företagsintern marknad) (ton)

	2016	2017	2018	UP
Sammanlagd förbrukning i unionen	78–81 miljoner	78–81 miljoner	80–83 miljoner	74–77 miljoner
Index (ton)	*100*	100	102	95

Källa: Eurofer, unionstillverkarna i urvalet och Eurostat.

(148) Tabellen ovan visar att den totala förbrukningen ökade något under 2018, men minskade sammantaget med 5 % jämfört med 2016. Den företagsinterna förbrukningen utgjorde 59 % av den totala förbrukningen under undersökningsperioden.

4.4 **Import från Turkiet**

4.4.1 *Volym och marknadsandel för importen från Turkiet*

(149) Importen till EU-27 från Turkiet utvecklades på följande sätt:

Tabell 4

Importvolym och marknadsandel

	2016	2017	2018	UP
Import från Turkiet (ton)	934 651	1 738 017	2 779 174	2 767 658
Index (ton)	*100*	186	297	296
Marknadsandel på den öppna marknaden (%)	2,8–3,1	5,3–5,6	7,8–8,1	8,2–8,5
Index (ton)	*100*	190–220	270–300	270–300

Källa: Eurofer, unionstillverkarna i urvalet och Eurostat.

(150) Importen från Turkiet ökade med 196 % under skadeundersökningsperioden, och tredubblade nästan landets andel på den öppna marknaden.

(151) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter framförde de turkiska myndigheterna att importen från Turkiet inte tog unionsindustrins marknadsandel utan bara tog en viss andel från tredjeländerna, vilket inte kunde ha påverkat unionstillverkarna.

(152) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter tillade de turkiska myndigheterna att kommissionens analys av importvolymen från Turkiet rörde slutpunkt-till-slutpunkt, och de uppmanade kommissionen att snarare analysera utvecklingen på grundval av kvartalsvisa uppgifter från 2019 och 2020 och den minskade importen efter undersökningsperioden. Kommissionen konstaterade att de turkiska myndigheternas strategi inte kan ifrågasätta det faktum att importen från Turkiet ökade år efter år mellan 2016 och 2018, med 196 % under skadeundersökningsperioden, och att landet nästan tredubblade sin andel på den öppna marknaden.

(153) Med tanke på dessa synpunkters natur behandlas de i avsnitt 5 nedan.

4.4.2 *Priser på importen från Turkiet och prisunderskridande*

(154) Kommissionen fastställde importpriserna på grundval av uppgifter från Eurostat. Det viktade genomsnittliga priset för importen från Turkiet till EU-27 utvecklades på följande sätt:

Tabell 5

Importpriser (euro/ton)

	2016	2017	2018	UP
Turkiet	363	490	538	492
Index (ton)	*100*	135	148	136

Källa: Eurostat.

(155) De genomsnittliga priserna på importen från Turkiet ökade från 363 euro/ton 2016 till 492 euro/ton under undersökningsperioden, vilket motsvarar en ökning med 36 %. Skillnaden mellan de genomsnittliga priserna på den dumpade importen och unionsindustrins genomsnittliga försäljningspriser under undersökningsperioden var betydande (7,8 %), vilket framgår av tabell 10.

(156) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ansåg de turkiska myndigheterna att priserna på importen från Turkiet inte kan ha skadat unionstillverkarna. Med tanke på dessa synpunkters natur behandlas de i avsnitt 5 nedan.

(157) Beräkningarna av prisunderskridandemarginalen har setts över för att spegla situationen baserat på siffror för EU-27, och kommissionen fastställde att den dumpade importen för de exporterande tillverkarna i urvalet visade på viktade genomsnittliga prisunderskridandemarginaler på mellan 1,2 % och 2 %. Eftersom marknaden för varmvalsade platta stålprodukter är mycket priskänslig och konkurrensen i hög grad baseras på priset ansåg kommissionen att dessa prisunderskridandemarginaler var betydande.

(158) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter underströk Eurofer att, med tanke på marknadens karaktär och den betydande priskonkurrensen, kan till och med en relativt låg nivå av prisunderskridande vara betydande. De turkiska myndigheterna uppgav dock att kvalificeringen av de prisunderskridandemarginaler som betydande var ett rent påstående eftersom det saknades en ordentlig utvärdering liksom kriterier som fastställde vilken marginal som skulle betraktas som betydande. Kommissionen avvisade detta påstående som ogrundat. Utvecklingen på marknaden och den förändring av importkällor som observeras i tabell 14 bekräftar prisets betydelse på marknaden för varmvalsade platta stålprodukter. Dessutom, vilket de turkiska myndigheterna själva har medgett, medförde en liten prisskillnad att marknadsandelen för importen från Turkiet ökade ([13]).

(159) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter påstod Erdemir- och Colakoglu-koncernerna att genom att fastställa ett prisunderskridande på 66,1 % (Colakoglu-koncernen) eller 69,5 % (Erdemir-koncernen) av de utvalda unionstillverkarnas försäljning fastställde kommissionen inte något prisunderskridande för produkten som helhet och överträdde därmed artikel 3.3 i grundförordningen. I deras mening kunde det inte uteslutas att de konstaterade prisunderskridandemarginalerna skulle ha varit annorlunda om kommissionen hade granskat prisinverkan baserat på försäljningen för alla unionstillverkare som ingick i urvalet. Kommissionen avvisade detta påstående som ogrundat eftersom grundförordningen inte kräver att ett konstaterat prisunderskridande baseras på all försäljning som bedrivs av unionstillverkarna i urvalet. En prisanalys är snarare baserad på en jämförelse mellan de modeller som exporteras till unionen och den likadana produkten, och jämförelsen av de exporterande tillverkarnas exportförsäljning med unionsindustrins försäljning innebär att inte alla modeller som säljs av (de tre) unionstillverkarna i urvalet också exporteras till unionen av varje enskild exporterande tillverkare. Hur som helst påminde kommissionen om att skillnaden mellan de genomsnittliga priserna på den dumpade importen och unionsindustrins genomsnittliga försäljningspriser under undersökningsperioden var betydande (7,8 %), vilket framgår av tabell 10.

4.5 **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.5.1 *Allmänna anmärkningar*

(160) Kommissionen påminner om att klaganden i det inledande skedet begärde att kommissionens analys av skadetendenser skulle börja med 2017 på grund av att 2016 (det första året av skadeundersökningsperioden i denna undersökning) ”inte var ett representativt år” eftersom unionsindustrin konstaterades lida skada av dumpad och subventionerad import från flera källor. Kommissionen medgav att utvecklingen av skadeindikatorerna med början 2016 präglades av det faktum att unionsindustrins situation fortfarande påverkades av den dumpade och subventionerade importen under 2016, medan unionsindustrin under 2017 visade tydliga tecken på återhämtning efter det att slutgiltiga antidumpnings- och utjämningsåtgärder infördes mot denna import det året. Kommissionen beslutade sig dock att presentera uppgifterna enligt sitt normala förfarande, vilket innebär att den utöver undersökningsperioden beaktar de tre kalenderår som föregick undersökningsperioden. Därför inkluderade kommissionen även 2016 i skadeundersökningsperioden.

([13]) Sista punkten på sida 14 i dokumenthänvisning t21.000916 i de icke-konfidentiella handlingarna (inlaga från de turkiska myndigheterna).

(161) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade ÇİB att vissa aspekter av skadeanalysen tycktes exkludera uppgifter från 2016 och att detta var missvisande för kommissionens skadebedömning. Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter förtydligade parten att den invände mot att det saknades en bedömning av indikatorerna från 2016, i synnerhet de som uppvisade positiva tendenser efter 2016 (t.ex. unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel på den öppna marknaden), vilket ses som ett bevis för att unionsindustrin inte led väsentlig skada. Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter påstod de turkiska myndigheterna, i samma anda, att undersökningen av den påstådda skadan på den inhemska industrin borde baseras på perioden 2016–2019, som de påstod inte var fallet för alla skadeindikatorer. I synnerhet ansåg de turkiska myndigheterna att det på senare tid varit omöjligt att koppla någon förbättring eller försämring inom industrin till handelspolitiska skyddsåtgärder. De turkiska myndigheterna kritiserade slutet av skäl 104 i förordningen om provisorisk tull eftersom de ansåg att de slutgiltiga antidumpnings- och utjämningsåtgärder mot Kina som offentliggjordes i april och juni 2017 ([14]) och de slutgiltiga antidumpningsåtgärder mot Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina som infördes i oktober 2017 ([15]) medförde att alla skadliga verkningar av den dumpade importen från dessa länder fortfarande fanns 2017. Som stöd till sitt påstående underströk de turkiska myndigheterna att under 2017 stod importen från dessa fem länder fortfarande för 26 % av importen av varmvalsade platta stålprodukter.

(162) När det gäller påståendena om att inkludera år 2016 eller inte för vissa skadeindikatorer förtydligade kommissionen att de relevanta tabellerna, avsnitt 1.8 och övriga slutsatser i förordningen om provisorisk tull omfattade perioden 2016–2019, vilket anges i förordningen. Synpunkterna under tabellerna för skadeundersökningsperioden beaktar de tendenser som började visa sig 2016, både positiva och negativa. Detta gäller även där kommissionen, såsom i detta fall, undersökte och beaktade händelser inom en specifik tidsram under skadeundersökningsperioden, vilket inbegrep handelspolitiska skyddsåtgärder.

(163) När det gäller antidumpningsåtgärderna mot Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina omfattade undersökningen perioden mellan den 1 juli 2015 och den 30 juni 2016. När det gäller antidumpnings- och utjämningsåtgärderna mot Kina omfattade undersökningen av dumpning, subventioner och skada perioden mellan den 1 januari 2015 och den 31 december 2015. De turkiska myndigheternas kommentarer om att de fem länderna fortfarande stod för 26 % av importen av den berörda produkten under 2017 och att de därför fortfarande skadade unionsindustrin är vilseledande. Såsom framgår av tabell 14 i förordningen om provisorisk tull sjönk importvolymen från de fem berörda länderna med 68 % (dvs. från 5 724 303 ton till 1 810 518 ton) mellan 2016 och 2017, och deras kombinerade marknadsandel från 16,1 % till 5,2 %. Dessa tendenser kan bekräftas med siffror för EU-27. I tabell 14 i denna förordning visas att importvolymen från de fem berörda länderna sjönk påtagligt (dvs. från 5 611 020 ton till 1 565 303 ton) mellan 2016 och 2019, i likhet med deras kombinerade marknadsandel (dvs. från 16–17 % till 4–5 %). Kommissionen ansåg därför att påståendet om att tidigare undersökningar hade visat att alla skadevållande verkningar av den dumpade importen från Kina, Iran, Ryssland och Ukraina fortfarande var aktuella 2017 saknade grund.

(164) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter påminde de turkiska myndigheterna om dess kommentarer om tidpunkten för de slutgiltiga antidumpnings- och utjämningsåtgärderna mot Kina och de slutgiltiga antidumpningsåtgärderna mot Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina. De påstod att den minskade importen från dessa länder inte förändrar det faktum att denna import ändå stod för en betydande del av importen till EU-27 och orsakade skada under 2017. De turkiska myndigheterna anser att kommissionen försökte undvika en granskning av sådana skadevållande verkningar genom att använda siffror som visade på en absolut minskning. Kommissionen ansåg att detta påstående var ogrundat. Undersökningsperioden för de tidigare undersökningarna fastställde inte någon skadevållande dumpning förekom under 2017, då, vilket redan har påtalats, marknadsandelarna för de berörda länderna redan hade minskat dramatiskt. Dessutom innehåller avsnitt 5.2.1 i denna förordning en analys av utvecklingen på marknaden och av marknadsandelarna för de olika importkällorna.

([14]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/649 av den 5 april 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 92, 6.4.2017, s. 68). Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/969 av den 8 juni 2017 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/649 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 146, 9.6.2017, s. 17).

([15]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1795 av den 5 oktober 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina och om avslutande av undersökningen av import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Serbien (EUT L 258, 6.10.2017, s. 24).

4.5.2 *Makroekonomiska indikatorer*

4.5.2.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

(165) Unionens totala produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 6

Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2016	2017	2018	UP
Produktionsvolym (ton)	74–77,5 miljoner	77–80,5 miljoner	76–79,5 miljoner	71–74,5 miljoner
Index (ton)	*100*	104	102	96
Produktionskapacitet (ton)	88–93 miljoner	89–94,5 miljoner	90–95,5 miljoner	91–96 miljoner
Index (ton)	*100*	102	103	104
Kapacitetsutnyttjande (%)	84	86	84	78
Index (ton)	*100*	102	99	93

Källa: Eurofer, unionstillverkarna i urvalet och Eurostat.

(166) Under skadeundersökningsperioden minskade unionens produktionsvolym med 4 %, medan produktionskapaciteten ökade med 4 %. Kapacitetsutnyttjandet minskade följaktligen med 7 %, från 84 % år 2016 till 78 % under undersökningsperioden.

(167) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ansåg de turkiska myndigheterna att det faktum att unionsindustrin hade ökat sin kapacitet varje år sedan 2016 visade att den klarade sig bra. Kommissionen höll inte med och konstaterade att enligt skäl 107 i förordningen om provisorisk tull speglar den ökade kapaciteten mellan 2016 och 2017 de förbättrade villkoren på unionsmarknaden efter införandet av slutgiltiga antidumpnings- och utjämningsåtgärder mot importen från fem länder, och att kapacitetsökningarna sedan 2017 snarare var berodde på ökad effektivitet och att flaskhalsar hade avlägsnats.

(168) De turkiska myndigheterna kritiserade avsaknaden av en separat analys mellan den företagsinterna och den öppna marknaden enligt detta stycke, och menade att bristen på en sådan gjorde det omöjligt att identifiera vad den övergripande produktionsminskningen berodde på. Kommissionen ansåg att en uppdelning i tabell 6 mellan den företagsinterna och den öppna marknaden vore meningslös. Unionstillverkarna använder i själva verket samma produktionsutrustning och -linjer för produktionen av den undersökta produkten, oavsett om den är avsedd för företagsintern användning eller inte. Närmare uppgifter om volymen på den företagsinterna marknaden anges i tabell 8 nedan.

4.5.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

(169) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel på den öppna marknaden utvecklades i EU-27 på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 7

Försäljningsvolym och marknadsandel på den öppna marknaden

	2016	2017	2018	UP
Unionsindustrins försäljning i EU (ton)	24–27 miljoner	24–27,5 miljoner	25–28,4 miljoner	24,5–27,5 miljoner
Index (ton)	*100*	*101*	*103*	*103*

Marknadsandel (%)	75–76	79–80	76–77	78–79
Index (ton)	*100*	*105*	*102*	*104*

Källa: Eurofer, unionstillverkarna i urvalet och Eurostat.

(170) Unionsindustrins försäljningsvolym på den öppna marknaden ökade med 3 % under skadeundersökningsperioden och dess marknadsandel med 4 %.

(171) I EU-27 utvecklades unionsindustrins volym på den företagsinterna marknaden och marknadsandel på unionens marknad på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8

Volym och marknadsandel på den företagsinterna marknaden

	2016	2017	2018	UP
Volym på unionens företagsinterna marknad (ton)	42,5–45,5 miljoner	44–47 miljoner	43,5–46,5 miljoner	39,5–42,5 miljoner
Index (ton)	*100*	*103*	*102*	*93*
Unionsindustrins sammanlagda produktion (i ton)	73–76 miljoner	76–79 miljoner	75–78 miljoner	70–73 miljoner
Index (ton)	*100*	*104*	*102*	*96*
Den företagsinterna marknadens andel av unionens sammanlagda produktion (%)	61	61	61	59
Index (ton)	*100*	*99*	*99*	*96*

Källa: Eurofer, unionstillverkarna i urvalet och Eurostat.

(172) Unionsindustrins företagsinterna marknad (bestående av varmvalsade platta stålprodukter som unionsindustrin behöll för användning i senare led i förädlingskedjan) i unionen minskade med 7 %, eller omkring 3 miljoner ton, under skadeundersökningsperioden. Unionsindustrins andel på den företagsinterna marknaden (uttryckt som en procentandel av den totala produktionen i unionen) minskade från 61 % under 2016 till 59 % under skadeundersökningsperioden.

(173) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter kritiserade de turkiska myndigheterna det faktum att kommissionen i skäl 109 i förordningen om provisorisk tull förklarade unionsindustrins ökade andel på den öppna marknaden mellan 2018 och 2019 med att betydande försäljningsvolymer skiftade från den företagsinterna marknaden till den öppna marknaden på grund av avyttringar. Myndigheterna ansåg att denna förklaring visade att kommissionen var partisk när den gjorde åtskillnad mellan dessa marknader ”efter eget gottfinnande”. De upprepade sitt påstående efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter och ifrågasatte om fastställandet av hur unionsindustrins marknadsandel hade utvecklats var objektivt. Kommissionen tillbakavisade anklagelsen om att den skulle vara partisk. Kommissionen anser det vara berättigat, och faktiskt nödvändigt, att omkaraktärisera den företagsinterna produktionen som produktion på den öppna marknaden i händelse av avyttring. Även om, vilket de turkiska myndigheterna uppger, unionstillverkarnas andel av den öppna marknaden ökade under skadeundersökningsperioden noterade kommissionen att en denna ökning var betydligt mindre än ökningen av den turkiska importens marknadsandel under samma period. I en situation då förbrukningen i unionen var relativt stabil fyllde importen från Turkiet den lucka som efterlämnats av vissa andra tredjeländer som omfattades av antidumpnings- och/eller utjämningstullarna sedan 2017.

(174) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade de turkiska myndigheterna att man inte analyserat produktionsvolymen hos de sålda produktionslinjerna, enligt förklaringen i skäl 111 i förordningen om provisorisk tull. ÇİB uppgav att denna försäljning utfördes av strategiska och kommersiella skäl. Kommissionen konstaterade att försäljningen berodde på ett ägarbyte mellan unionstillverkare som inte påverkade tabell 6. Kommissionen hittade ingen koppling mellan försäljningen i fråga och importen från Turkiet.

(175) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter menade ÇİB att centrala skadeindikatorer som försäljningsvolymer och marknadsandel på den öppna marknaden sysselsättning visade att unionsindustrin inte gick dåligt. Kommissionen ansåg att påståendet saknade grund eftersom skäl 109 och 150 i förordningen om preliminär tull redan förklarade att unionsindustrin marknadsandel ökade på grund på grund av avyttring som ledde till att ett stort antal transaktioner som tidigare skulle ha betraktats som företagsinterna omvandlades till transaktioner på den öppna marknaden. Fastställandet av skada baseras på en utvärdering av alla relevanta ekonomiska faktorer och index som påverkar industrin som helhet, vilket anges i artikel 3.5 i grundförordningen.

(176) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter sa ÇİB att kommissionens kommentarer under detta avsnitt inte förklarar varför unionsindustrin växte eller varför en ökning av försäljningsvolymen på marknaden och marknadsandelen saknar betydelse i detta särskilda ärende. Med tanke på kommentarernas natur behandlas dessa i skäl 217 nedan.

4.5.2.3 Tillväxt

(177) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade de turkiska myndigheterna att skäl 112 i förordningen om provisorisk tull bestod av ogrundade anklagelser och kritiserade delar av lydelsen. Kommissionen ansåg att påståendena saknade grund eftersom skälet i fråga uttryckligen hänvisar till uppgifter och slutsatser i förordningen om provisorisk tull.

(178) Produktionssiffrorna för EU-27 visar en kraftigt nedåtgående trend från och med 2017, medan försäljningen och marknadsandelen var stabil mot bakgrund av en viss ökning av förbrukningen på den öppna marknaden under samma period. Unionsindustrins tillväxt i EU-27 förbättrades endast, och i mycket begränsad utsträckning, om 2016, ett år då den konstaterades lida skada på grund av dumpad import från andra länder, används som utgångspunkt.

(179) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter undrade de turkiska myndigheterna huruvida vissa slutsatser om tillväxt var objektiva eftersom kommissionen tidigare hade kvalificerat den minskade produktionen som ”stark”, men ökningen på den öppna marknaden som ”liten”. Kommissionen konstaterade först och främst att de procentandelar som nämndes av de turkiska myndigheterna i deras påstående inte rörde EU-27 och därmed var inaktuella. För det andra måste en jämförande diskussion om hur man ska kvalificera en förändring av procentandelen hur som helst ta hänsyn till den relativa storleken på det underliggande värde som påverkas av den förändringen.

4.5.2.4 Sysselsättning och produktivitet

(180) Sysselsättningen och produktiviteten utvecklades på följande sätt i EU-27 under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Sysselsättning och produktivitet

	2016	2017	2018	UP
Antal anställda	38–40 000	42–44 000	38–40 000	37–39 000
Index (ton)	*100*	*112*	*103*	*100*
Produktivitet (ton per anställd)	1 900–2 000	1 700–1 800	1 900–2 000	1 800–1 900
Index (ton)	*100*	*92*	*99*	*96*

Källa: Eurofer och unionstillverkarna i urvalet.

(181) Unionsindustrins sysselsättningsnivå med avseende på produktionen av varmvalsade platta stålprodukter varierade under skadeundersökningsperioden, men höll sig stabil överlag. Mot bakgrund av den minskade produktionen minskade produktiviteten med 4 % hos unionsindustrins personalstyrka, mätt i antal producerade ton per anställd och år, under skadeundersökningsperioden.

(182) Efter det preliminära och slutgiltiga utlämnandet av uppgifter uppgav ÇİB att centrala skadeindikatorer som sysselsättning visade att unionsindustrin inte gick dåligt. Kommissionen konstaterade dock att trots det stabila antalet anställda under skadeundersökningsperioden minskade antalet antal anställda kraftigt mellan 2017 och 2019. Den väsentliga skada som unionsindustrin lidit var hur som helst bestående, vilket framgår av avsnitt 4.5.4 i förordningen om provisorisk tull och avsnitt 4.6 nedan.

(183) Efter det preliminära utlämnandet av utgifter menade ÇİB att en slutsats om väsentlig skada som uteslutande ansågs bero på ett minskat antal anställda är oförenlig med rättspraxis från WTO och att det minskade antalet anställda från och med 2017 inte kunde tillskrivas den dumpade importen från Turkiet. Kommissionen avvisade dessa påståenden. Kommissionen slog aldrig fast att den väsentliga skadan endast berodde på en minskning av antalet anställda. När det gäller utvecklingen av antalet anställda följde denna produktionen.

(184) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade de turkiska myndigheterna att produktiviteten inte borde granskas separat eftersom produktiviteten sjönk under 2017 på grund av den betydande sysselsättningsökningen mellan 2016 och 2017. Eftersom produktivitet är en av de faktorer som beaktas under skadeanalysen bekräftade kommissionen att ingen faktor betraktades separat.

(185) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter ansåg de turkiska myndigheterna att den sista meningen i skälet ovan därtill bekräftade att den minskade produktiviteten orsakades av den ökade sysselsättningen under 2017. Kommissionen var av en annan åsikt, trots att den medgav att den ökade sysselsättningen mellan 2016 och 2017 spelade en roll i den minskade produktiviteten mellan 2016 och 2017. Det är emellertid anmärkningsvärt att produktiviteten återigen minskade mellan 2018 och undersökningsperioden vid en tidpunkt då sysselsättningen också minskade, vilket ledde till en sammanlagd förlust på 4 % under skadeundersökningsperioden, vilket påpekas i skäl 181.

4.5.2.5 Dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning

(186) Alla dumpningsmarginaler låg väsentligt över miniminivån i EU-27. Inverkan av de faktiska dumpningsmarginalernas storlek på unionsindustrin var betydande på grund av den turkiska importens volymer och priser.

(187) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ifrågasatte de turkiska myndigheterna kommissionens kommentarer om att unionsindustrins återhämtning under 2017 var en följd av handelspolitiska åtgärder. Eftersom detta avsnitt avser ”återhämtning från tidigare skada” ansåg kommissionen att det var motiverat att påminna om att, med tanke på slutsatserna från tidigare undersökningar om samma produkt, unionsindustrins situation påverkades av dumpningen under 2016, visade tecken på återhämtning från och med 2017 och att de sundare lönsamhetsnivåer som uppnåtts försvann under undersökningsperioden.

(188) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 115–117 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.3 *Mikroekonomiska indikatorer*

4.5.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

(189) De genomsnittliga försäljningspriserna per enhet för unionstillverkarna i urvalet till icke-närstående kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 10

Försäljningspris och produktionskostnad i unionen

	2016	2017	2018	UP
Genomsnittligt försäljningspris per enhet på den öppna marknaden (euro/ton)	393	532	574	534
Index (ton)	*100*	*135*	*146*	*136*
Produktionskostnad per enhet (euro/ton)	413	497	540	560
Index (ton)	*100*	*121*	*131*	*136*

Källa: Unionstillverkare i urvalet.

(190) De genomsnittliga försäljningspriserna per enhet ökade betydligt 2017 jämfört med 2016, och sedan återigen under 2018. Under undersökningsperioden minskade unionsindustrins genomsnittliga försäljningspriser dock från 574 euro/ton 2018 till 534 euro/ton under undersökningsperioden, samtidigt som dess produktionskostnad ökade från 540 euro/ton 2018 till 560 euro/ton under undersökningsperioden. Medan unionsindustrin under 2017 och 2018 hade kunnat överföra sina kostnadsökningar på kunderna och förbli lönsam, kunde den därför inte längre göra detta under undersökningsperioden. Informationen om produktionskostnaden i denna tabell och i tabell 10 i den preliminära förordningen är identisk.

(191) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ansåg de turkiska myndigheterna att både produktionskostnaden och de genomsnittliga försäljningspriserna per enhet för unionsindustrin på den öppna marknaden hade ökat i samma utsträckning (+ 36 %) under skadeundersökningsperioden, så att unionsindustrin kunde spegla de höjda råvarupriserna i sina priser. Kommissionen noterar att de turkiska myndigheternas bedömning är en ren analys av start- och slutpunkterna, som inte beaktar utvecklingen per år, och inte tar hänsyn till det faktum att den antidumpningsundersökning som ledde till åtgärder mot Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina under 2017 konstaterade skada under perioden mellan den 1 juli 2015 och den 30 juni 2016. Försäljningspriserna i unionen var fortfarande mycket låga 2016 ([16]) till följd av den dumpade importen från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina, och unionsindustrin kunde återställa sina försäljningspriser till normala nivåer först 2017 ([17]). Kommissionen noterar även att unionsindustrins försäljningspriser minskade från 574 euro/ton 2018 till 534 euro/ton under undersökningsperioden, samtidigt som enhetskostnaderna ökade från 540 euro/ton till 560 euro/ton under samma period. Medan unionsindustrin under 2017 och 2018 hade kunnat överföra sina kostnadsökningar på kunderna och förbli lönsam, kunde den därför inte längre göra detta under undersökningsperioden.

(192) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter menade de turkiska myndigheterna att kommissionen misslyckats med att visa hur unionsindustrin lyckades spegla de kostnadsökningar som inträffade 2017 i sina försäljningspriser. Kommissionen höll inte med. Korskontrollerna på distans av svaren på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet och tabell 10 ovan bekräftade att kostnadsökningarna mellan 2016 och 2017 omsattes till högre försäljningspriser på den öppna marknaden i EU-27 mellan 2016 och 2017.

4.5.3.2 Arbetskraftskostnader

(193) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna för unionstillverkarna i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

([16]) Se bland annat tabell 3 och 7 samt skäl 339 i genomförandeförordning (EU) 2017/1795 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina och om avslutande av undersökningen av import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Serbien.

([17]) Genomförandeförordning (EU) 2017/1795 (se fotnot 10 ovan). Sedan oktober 2016 kunde unionstillverkarna åtnjuta skydd via kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1778 av den 6 oktober 2016 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 272, 7.10.2016, s. 33).

Tabell 11

Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd

	2016	2017	2018	UP
(euro)	74 295	78 101	79 241	83 187
Index (ton)	*100*	*105*	*107*	*112*

Källa: Unionstillverkare i urvalet.

(194) Under skadeundersökningsperioden ökade de genomsnittliga arbetskraftskostnaderna per anställd med 12 %. Denna tabell är identisk med tabell 11 i förordningen om provisorisk tull.

(195) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter menade de turkiska myndigheterna att de ökade arbetskraftskostnaderna inte på egen hand kunde kopplas till importen från Turkiet. Parten klagade på att förordningen om provisorisk tull inte innehöll någon granskning av varför arbetskraftskostnaderna hade stigit. Kommissionen försäkrade de turkiska myndigheterna om att eftersom arbetskraftskostnader var en av de faktorer som beaktades i skadeanalysen betraktade kommissionen inte någon faktor isolerat. De ökade arbetskraftskostnaderna berodde på många olika faktorer, inklusive de åtaganden som ingåtts med fackförbund. Kommissionen påminde dock om att den viktiga frågan i denna analys är i vilken utsträckning unionsindustrin kunde överföra de ökade kostnaderna, vilket granskas i avsnittet ovan.

4.5.3.3 Lagerhållning

(196) Lagernivåerna hos unionstillverkarna i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 12

Lager

	2016	2017	2018	UP
Utgående lager (ton)	1 033 364	1 207 363	843 448	862 918
Index (ton)	*100*	*117*	*82*	*84*
Utgående lager som andel av produktionen (%)	4,5–5,5	5–6	4–5	4–5
Index (ton)	*100*	*110*	*81*	*85*

Källa: Unionstillverkare i urvalet.

(197) Under skadeundersökningsperioden minskade de utgående lagren med 16 %. Vad gäller de utgående lagrens utveckling uttryckt i procent av produktionen förblev denna indikator relativt stabil under skadeundersökningsperioden på omkring 5 % av produktionsvolymen. Denna tabell är identisk med tabell 12 i förordningen om provisorisk tull.

(198) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ansåg de turkiska myndigheterna att kommissionens väl underbyggda slutsatser i skäl 125 i förordningen om provisorisk tull om att lagren inte var en viktig skadeindikator var partiska. Kommissionen höll inte med. Såsom förklaras i förordningen om provisorisk tull tillverkas de flera typer av likadana produkter på grundval av specifika beställningar, och levereras därför efter produktionen och lagerförs inte. Kommissionen drog en liknande slutsats om lager i tidigare undersökningar om den likadana produkten ([18]). Dessutom bekräftade den nuvarande undersökningen att de flesta typerna av likadana produkter faktiskt tillverkas baserat på användarnas specifika beställningar.

([18]) Se bland annat skäl 292 i genomförandeförordning (EU) 2017/1795 (se fotnot 10 ovan).

(199) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte kommissionen kommentarer om minskningen av de utgående lagren som en andel av produktionen. Kommissionen påminde om att utgående lager som en andel av produktionen låg relativt stabilt på omkring 5 % under skadeundersökningsperioden och att denna faktor inte anses vara viktig. För kommissionen, eftersom de flesta typer av den likadana produkten tillverkas baserat på specifika beställningar från användarna, vore det omotiverat att betrakta stabila lager (som en andel av produktionsvolymen) som ett bevis för att unionsindustrin inte lidit skada.

4.5.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

(200) Lönsamheten, kassaflödet, investeringarna och räntabiliteten för unionstillverkarna i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 13

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2016	2017	2018	UP
Lönsamhet vid försäljning i unionen till icke-närstående kunder (% av omsättningen)	−3,4	6,8	6,7	−6,1
Index (ton)	*-100*	197	197	-178
Kassaflöde (euro)	− 140 233 454	441 132 791	621 327 297	− 308 067 291
Index (ton)	*-100*	315	443	-220
Investeringar (euro)	144 626 230	234 309 366	210 822 274	156 161 956
Index (ton)	*100*	*162*	*146*	*108*
Räntabilitet (%)	−3,1	9,7	10,2	−13,0
Index (ton)	*-100*	*317*	*331*	*-424*

Källa: Unionstillverkare i urvalet.

(201) Lönsamheten utvecklades negativt under skadeundersökningsperioden, trots den inledande vinstökningen 2017 och 2018. Lönsamheten minskade från 6,8 % år 2017 till -6,1 % under undersökningsperioden.

(202) Nettokassaflödet var positivt från 2017 till 2018, med en topp 2018, och blev negativt under undersökningsperioden då lönsamheten låg på sin lägsta nivå under skadeundersökningsperioden. Kapitalanskaffningsförmågan hindrades av de minskade vinsterna.

(203) Investeringarna per år ökade med 8 % under skadeundersökningsperioden, men sjönk under undersökningsperioden till nivåer som knappt var högre än nivåerna 2016. Räntabiliteten följde samma trend som lönsamheten. Denna del av tabell 13 är identisk i fråga om investeringar och räntabilitet i tabell 13 i förordningen om provisorisk tull.

(204) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter menade de turkiska myndigheterna att investeringsnivåerna i tabell 13 i förordningen om provisorisk tull var enorma och ett tydligt bevis för avsaknaden av skada. Kommissionen höll inte med om de turkiska myndigheternas slutsats eftersom investeringarna främst utfördes 2017 och 2018, det vill säga när unionsindustrin började återhämta sig från tidigare dumpning. Såsom förklaras i skäl 167 i förordningen om provisorisk tull kunde inte unionstillverkarna investera som mycket som de önskade under skadeundersökningsperioden. Då unionsindustrin är en mycket kapitalkrävande verksamhet var inte investeringarna enorma i relativa termer. Kapitalanskaffningsförmågan hindrades av de minskade vinsterna.

(205) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter bad de turkiska myndigheterna om en förklaring på den sextiotvåprocentiga ökningen av investeringarna mellan 2016 och 2017 eftersom åtgärder beträffande varmvalsade platta stålprodukter trädde i kraft för fem tredjeländer i oktober 2017. Till en början noterade kommissionen att, som en principfråga, kan det faktum att det förekommer dumpad import på marknaden som skadar unionsindustrin inte användas för att ifrågasätta investeringsbeslut som fattats av unionsindustrin eftersom detta underförstått skulle belöna den otillbörliga handelsmetoden i fråga. I det aktuella ärendet påminde kommissionen om att de provisoriska antidumpningsåtgärderna mot en av de främsta källorna till import av varmvalsade platta stålprodukter, Kina, offentliggjordes den 7 oktober 2016 ([19]), medan de slutgiltiga åtgärderna följde i början av april 2017 ([20]). Dessutom framgår av tabell 14 i denna förordning att den dumpade importen från Kina, Ryssland, Brasilien, Ukraina och Iran tydligt minskade mellan 2016 och 2017, vilket gynnade genomförandet av de uppskjutna investeringarna under 2017.

(206) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter menade de turkiska myndigheterna att vissa investeringar med koppling till hälsa, säkerhet och miljöfrågor inte leder till vinst eller räntabilitet. Kommissionen ansåg att unionsindustrin skulle ha kunnat vara lönsam trots att den fullgjorde sina hälso-, säkerhets- och miljöåtaganden. Investeringar i hälso-, säkerhets- och miljöfrågor hindrar inte företag från att göra rimliga vinster under normala marknadsförhållanden. De turkiska myndigheterna höll med om detta men ansåg att kommissionen efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hade misslyckats med att utföra en objektiv granskning av lönsamheten och räntabiliteten med koppling till hälso-, säkerhets- och miljöfrågor just under det år då investeringarna gjordes och att inget företag förväntar sig räntabilitet på sådana investeringar. Kommissionen höll inte med eftersom en sund unionsindustri borde uppvisa stabila lönsamhets- och räntabilitetsnivåer som tillåter utgifter som inte skadar räntabiliteten, men som är helt nödvändiga av hälso-, säkerhets- och miljöskäl.

(207) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 126–131 i förordningen om provisorisk tull.

4.6 **Slutsats beträffande skada**

(208) Även om förbrukningen på den öppna marknaden minskade något under skadeundersökningsperioden (–1 %) ökade unionsindustrins försäljningsvolymer på den öppna marknaden, och dess marknadsandel på den öppna marknaden ökade från [75–76 %] till [78–79 %]. Dessa små förbättringar av försäljningsvolymerna och marknadsandelen kan dock endast observeras vid en jämförelse med 2016, då unionsindustrin led skada till följd av dumpad import från andra länder. Trots detta minskade unionsindustrins produktionsresultat och kapacitetsutnyttjande med 4 % respektive 7 % under skadeundersökningsperioden. Mellan 2018 och undersökningsperioden var minskningarna av produktionen och kapacitetsutnyttjandet tydligare, och försäljningen på den öppna marknaden minskade också. Unionsindustrin började växa från och med 2017, då den återhämtade sig från den illojala import som var föremål för antidumpnings- och antisubventionsåtgärder, men försämrades under undersökningsperioden.

(209) Unionsindustrins produktionskostnad ökade betydligt under skadeundersökningsperioden (+ 36 %), främst på grund av en kraftig ökning av råvarupriserna.

(210) Unionsindustrins försäljningspriser ökade mer än kostnaderna under 2017 och 2018, vilket gjorde det möjligt för unionstillverkarna att återhämta sig från den tidigare skadevållande dumpningen och uppnå en lönsamhet på 6,7 %. Mellan 2018 och undersökningsperioden var unionsindustrin tvungen att sänka sina försäljningspriser trots de stigande kostnaderna (+ 4 %) för att behålla sin marknadsdel till följd av den dumpade turkiska importen. Detta fick förödande konsekvenser för unionsindustrins lönsamhet, som minskade från +6,7 % under 2018 till –6,1 % under undersökningsperioden.

(211) Andra ekonomiska indikatorer (kassaflöde, räntabilitet) följde en liknande trend, särskilt under undersökningsperioden, vilket i sin tur ledde till att investeringsnivån minskade kraftigt under undersökningsperioden jämfört med tidigare år.

([19]) Genomförandeförordning (EU) 2016/1778.
([20]) Ggenomförandeförordning (EU) 2017/649.

(212) Såsom förklarades i skäl 16 ovan innebar Förenade kungarikets utträde att man såg över de makroekonomiska indikatorerna och vissa andra uppgifter. Skillnaderna mellan tabell 1–13 i förordningen om provisorisk tull och tabell 1–13 i denna förordning är dock obetydliga, både i fråga om enheter och tendenser. Prisunderskridandet förblev betydande. Därmed slog kommissionen fast att Förenade kungarikets utträde inte förändrar den slutsats om skada som drogs i förordningen om provisorisk tull.

(213) Mot denna bakgrund drog kommissionen slutgiltigt slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

5. **ORSAKSSAMBAND**

5.1 **Verkan av den dumpade importen**

(214) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände ÇİB och de turkiska myndigheterna mot slutsatserna i avsnitt 5.1 i förordningen om provisorisk tull. De turkiska myndigheterna hävdade att förklaringarna inte kunde motivera ett orsakssamband mellan den dumpade importen och den påstådda skadan mellan 2018 och 2019 eftersom de turkiska importvolymerna var stabila och att både priserna på den turkiska importen och unionsindustrins produktionskostnad sjönk under den perioden. Kommissionen konstaterade att de turkiska myndigheternas påståenden var felaktiga. Dels sjönk inte unionens produktionskostnader under den perioden. De ökade snarare från 540 euro/ton under 2018 till 560 euro/ton under 2019, vilket framgår av tabell 10 i förordningen om provisorisk tull och tabell 10 i denna förordning. Å andra sidan förblev de turkiska importvolymerna mellan 2018 och 2019 relativt stabila (men nivåerna var högre jämfört med 2016 och 2017), medan deras priser sjönk med 8,5 % enligt vad som visas i tabell 4 och 5 i denna förordning. Kommissionen noterade att de turkiska myndigheterna ansåg att de prisunderskridandenivåer som konstaterades i förordningen om provisorisk tull var obetydliga, men invände dock inte mot att varmvalsade platta stålprodukter är en mycket priskänslig produkt. De turkiska myndigheterna själva medgav att en liten prisskillnad förklarade ökningen av den turkiska exportens marknadsdel ([21]). Invändningarna avvisas därför. Hur som helst och oberoende av om något prisunderskridande förekom eller inte var unionsindustrin tvungen att hålla sina priser långt under produktionskostnaderna under undersökningsperioden för att bevara sin marknadsandel på grund av den prispress som utövades av de billigare importvolymerna från Turkiet.

(215) De turkiska myndigheterna menade också att importen från Turkiet inte tog unionsindustrins marknadsandel utan bara tog en viss andel från tredjeländerna, vilket inte kunde ha påverkat unionstillverkarna. På samma sätt menade ÇİB att kommissionen hade bortsett från att importen från Turkiet fyllde den lucka som hade efterlämnats av andra leverantörsländer. Parten hävdade också att tidpunkterna för unionsindustrins resultat och utvecklingen av importen från Turkiet inte stämde eftersom när unionstillverkarnas situation försämrades mellan det andra och tredje kvartalet 2019, vilket klaganden påstod, så sjönk importen från Turkiet och deras priser förändrades inte. Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter menade de turkiska myndigheterna att en analys per kvartal visade att importen från Turkiet började minska påtaglig från och med början av 2019. I samma anda, efter det preliminära och slutgiltiga utlämnandet av uppgifter, uppgav ÇİB att kommissionen inte hade förklarat varför vissa centrala ekonomiska indikatorer för unionsindustrin förbättrades eller förblev stabila under perioden 2016–2019, samtidigt som importen från Turkiet gradvis ökade. Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter ville ÇİB att den väsentliga skadan skulle tillskrivas andra faktorer än importen från Turkiet, eftersom de turkiska importvolymerna ökade mellan 2016 och 2018 men även priserna på dessa.

(216) Kommissionen ansåg att om den turkiska importen skulle ha fyllt en lucka så skulle detta inte ha varit något problem. Denna import anlände dock till unionen med orättvisa, dumpade priser. Vad gäller de tidsmässiga skillnaderna höll kommissionen inte med. ÇİB ignorerade i själva verket i sin analys verkningarna av den prispress som utövades av den turkiska importen. Det faktum att skadan rör privilegier snarare än prisindikatorer undergräver inte den övergripande slutsatsen om skadevållande dumpning. Såsom anges i skäl 139 i förordningen om provisorisk tull var det dock under 2019 som unionsindustrin tvingades sätta sina priser långt under kostnaderna för att kunna behålla sin marknadsandel till följd av den prispress som utövades av den turkiska importen till lägre priser. Det finns således ett tydligt samband mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

([21]) Sista stycket på sida 14 i t21.000916.

(217) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter noterade de turkiska myndigheterna att det i huvudsak är på den fria marknaden som unionsindustrin konkurrerar med importen. De turkiska myndigheterna påstod att unionsindustrins ökade marknadsandel på den öppna marknaden bevisar att importen från Turkiet inte orsakat någon skada. ÇİB sa att unionsindustrins ökade försäljning på den öppna marknaden och dess minskade marknadsandel trots den turkiska importen inte stöder slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada under skadeundersökningsperioden. I kommissionens mening bortser dessa påståenden från båda parterna från verkningarna av den turkiska importens prispress och att de prisrelaterade indikatorerna visar på en tydlig och påvisbar skada. Under undersökningsperioden tog unionsindustrin över några av de marknadsandelar som efterlämnats av vissa importkällor. Detta uppnåddes dock med försäljningspriser som låg långt under kostnaderna till följd av den prispress som utövades av den turkiska importen och dess lägre priser.

(218) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 138–139 i förordningen om provisorisk tull.

5.2 **Verkningar av andra faktorer**

5.2.1 *Import från tredjeländer*

(219) Importvolymen från övriga tredjeländer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 14

Import från tredjeländer

Land		2016	2017	2018	UP
Ryska federationen	Volym (ton)	*1 935 269*	*720 339*	*1 587 740*	*1 340 462*
	Index (ton)	*100*	*37*	*82*	*69*
	Marknadsandel (%)	5–6	2–3	4–5	3–4
	Index (ton)	*100*	*39*	*81*	*70*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	335	468	496	443
	Index (ton)	*100*	*140*	*148*	*132*
Serbien	Volym (ton)	348 619	465 158	733 711	860 953
	Index (ton)	*100*	*133*	*210*	*247*
	Marknadsandel (%)	0–1	1–2	2–3	2–3
	Index (ton)	*100*	*139*	*207*	*249*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	386	498	547	479
	Index (ton)	*100*	*129*	*142*	*124*
Indien	Volym (ton)	430 713	1 098 632	884 455	847 584
	Index (ton)	*100*	*255*	*205*	*197*
	Marknadsandel (%)	1–2	3–4	2–3	2–3
	Index (ton)	*100*	*266*	*202*	*199*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	403	494	531	464
	Index (ton)	*100*	*122*	*132*	*115*

Brasilien	Volym (ton)	654 633	369 251	266 555	114 142
	Index (ton)	*100*	*56*	*41*	*17*
	Marknadsandel (%)	1–2	1–2	0–1	0–1
	Index (ton)	*100*	*59*	*40*	*18*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	362	494	531	485
	Index (ton)	*100*	*136*	*147*	*134*
Ukraina	Volym (ton)	1 078 716	606 830	131 928	106 797
	Index (ton)	*100*	*56*	*12*	*10*
	Marknadsandel (%)	3–4	1–2	0–1	0–1
	Index (ton)	*100*	*59*	*12*	*10*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	331	466	472	424
	Index (ton)	*100*	*141*	*142*	*128*
Iran	Volym (ton)	917 783	76 707	56 026	3 377
	Index (ton)	*100*	*8*	*6*	*0*
	Marknadsandel (%)	2–3	0–1	0–1	0–1
	Index (ton)	*100*	*9*	*6*	*0*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	305	428	489	504
	Index (ton)	*100*	*140*	*160*	*165*
Kina	Volym (ton)	1 024 619	8 456	579	525
	Index (ton)	*100*	*0,83*	*0,06*	*0,05*
	Marknadsandel (%)	2–3	0–1	0–1	0–1
	Index (ton)	*100*	*1*	*0*	*0*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	325	667	3 760	3 177
	Index (ton)	*100*	*205*	*1 158*	*978*
Övriga tredjeländer	Volym (ton)	935 804	1 560 157	1 507 414	1 242 177
	Index (ton)	*100*	*167*	*161*	*133*
	Marknadsandel (%)	2–3	4–5	4–5	3–4
	Index (ton)	*100*	*174*	*159*	*134*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	384	493	562	523
	Index (ton)	*100*	*128*	*146*	*136*
Totalt för alla tredjeländer utom Turkiet	Volym (ton)	7 326 155	4 905 531	5 168 408	4 516 016
	Index (ton)	*100*	*67*	*71*	*62*
	Marknadsandel (%)	21–22	15–16	15–16	12,5–13,5
	Index (ton)	*100*	*70*	*69*	*62*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	344	480	530	477
	Index (ton)	*100*	*141*	*154*	*139*

Källa: Eurostat.

(220) Under skadeundersökningsperioden minskade importen från andra länder än Turkiet med 38 %. Deras marknadsandel sjönk från 21–22 % till 12,5–13,5 %.

(221) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ansåg de turkiska myndigheterna att förordningen om provisorisk tull bortsåg från (det låga) priset på importen från vissa tredjeländer och att priset på importen från Turkiet inte kunde ha skadat unionstillverkarna. De turkiska myndigheterna baserade denna slutsats på det faktum att, först och främst med tanke på de uppgifter som presenteras i tabell 14 i förordningen om provisorisk tull, sjönk de totala importpriserna mer än priserna på importen från Turkiet ensamt mellan 2018 fram till undersökningsperioden, och för det andra, att priserna på varmvalsade platta stålprodukter var mycket rörliga. De turkiska myndigheterna menade att den samlade importvolymen för alla tredjeländer förutom Turkiet nästan var två gånger högre än den turkiska importvolymen. Eftersom deras priser var lägre än priserna på den turkiska importen menade de turkiska myndigheterna att deras verkningar inte kunde ignoreras. I detta avseende uppgav ÇİB att det snabba prisfallet på importen från Indien sammanföll med unionstillverkarnas minskade lönsamhet.

(222) Kommissionen analyserade volymerna, värdena och tendenserna för importen från övriga tredjeländer, men konstaterade att inverkan av denna inte försvagade orsakssambandet mellan den dumpade turkiska importen och den väsentliga skada som unionstillverkarna lidit. När det gäller den prisjämförelse som de turkiska myndigheterna gjorde mellan priserna på importen från Turkiet och priserna på importen från andra källor konstaterar kommissionen att de sistnämnda underskattades eftersom de turkiska myndigheterna bortsåg från det faktum att Eurostats prisuppgifter inte inkluderade de antidumpnings- och utjämningstullar som betalats. När det gäller importen från Indien, vilket noteras i skäl 144 i förordningen om provisorisk tull, kan den exakta produktmixen för denna import och därmed huruvida den faktiskt underskred unionsindustrins priser inte fastställas endast baserat på genomsnittliga priser från Eurostat. Ingen part lämnade bevis per produkttyp som tydde på betydande underprissättning från importen från Indien. Vad som är viktigare ifrågasatte ingen part att volymen av importen från Indien uppgick till en fjärdedel av importen från Turkiet och, kunde därmed inte försvaga orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som konstaterades i detta ärende. Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter påstod klaganden att man inte kände till några uppgifter som skulle tyda på att importen från Indien såldes till dumpade priser i unionen eller orsakade unionstillverkarna skada. Med tanke på den indiska importens relativt blygsamma marknadsandel kunde denna import inte utöva någon press på unionstillverkarna i samma utsträckning som den dumpade importen från Turkiet.

(223) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte ÇİB analysen och de slutsatser som drogs i detta avsnitt och de turkiska myndigheterna menade att kommissionen ”valde att inte undersöka verkan” av importen från andra tredjeländer och misslyckades med att visa att denna import inte skadade unionstillverkarna. Kommissionen höll inte med parterna eftersom den granskade all relevant information om ärendet som den hade tillgång till. Till exempel var det ingen part, inte ens de turkiska myndigheterna eller ÇİB, som i något skede av undersökningen lämnade bevis per produkttyp som antydde att importen från Indien (eller importen från Serbien, vilket ÇİB påstod) underskred priserna avsevärt. Kommissionen drog slutsatsen att bevisningen i ärendet inte stödde påståendet om den påstådda effekten av importen från andra tredjeländer. Den slutsatsen undergräver inte undersökningsresultatet om den press som denna import utövat på unionstillverkarna parallellt med den dumpade importen från Turkiet. Slutsatsen att importen från tredjeländer inte kunde försvaga orsakssambandet mellan den dumpade importen från Turkiet och den skada som orsakats unionsindustrin bekräftades. På denna grundval bekräftades också den övergripande slutsatsen om orsakssamband.

(224) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 140–146 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.2 *Unionsindustrins exportresultat*

(225) Volymen av och de genomsnittliga priserna för unionsindustrins export till icke-närstående parter utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 15

Exportförsäljning

	2016	2017	2018	UP
Exportvolym (ton)	1–2 miljoner	1–2 miljoner	1–2 miljoner	1–2 miljoner
Index (ton)	*100*	*102*	*102*	*121*

Genomsnittligt pris (euro/ton)	376	502	554	468
Index (ton)	*100*	*133*	*147*	*124*

Källa: Eurofer (volymer) och unionstillverkarna i urvalet (genomsnittliga priser).

(226) Unionstillverkarna ökade sina exportvolymer med 21 % under skadeundersökningsperioden men låg fortfarande under 2 miljoner ton 2019. Sammantaget stod de volymer som unionsindustrin exporterade för mindre än 6 % av dess försäljningsvolym på unionens öppna marknad.

(227) Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen slutsatserna i skäl 147–149 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.3 *Företagsintern förbrukning*

(228) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter bad de turkiska myndigheterna kommissionen att samla in mer uppgifter och att undersöka efterfrågan på den företagsinterna marknaden ytterligare. De turkiska myndigheterna noterade vissa uppdelningar i klagandens publikation *European Steel in Figures 2020* och de dåliga resultat som offentliggjordes av European Automobile Manufacturers Association i dess rapport från 2019.

(229) Det finns två huvudsakliga användningsområden för varmvalsade platta stålprodukter. För det första utgör de råvaran för produktionen av olika stålprodukter i senare led i förädlingskedjan med ett mervärde, som börjar med kallvalsade platta stålprodukter försedda med överdrag. För det andra används de som industriell insatsvara som köps av slutanvändarna för en rad olika tillämpningsområden, bland annat inom byggverksamhet (produktion av stålrör), varvsindustri, gasbehållare, bilar, tryckkärl och energiledningar. De uppgifter som lades fram av de turkiska myndigheterna möjliggjorde inte en bedömning av efterfrågan inom de många olika förbrukande sektorer som berördes. Kommissionen konstaterade att den totala produktionen inom de stålförbrukande sektorerna i unionen sjönk med 0,2 % under 2019 – efter en ökning på 2,9 % under 2018 – vilket var den första produktionsminskningen sedan 2013. Den negativa tillväxten under 2019 berodde på en ökning inom byggbranschen och en minskning inom alla andra stålförbrukande sektorer (den tydligaste minskningen skedde inom fordonssektorn) ([22]). Kommissionen tillerkände att den negativa tillväxten inom flera olika stålförbukande sektorer under 2019 var utmanande för tillverkarna av varmvalsade platta stålprodukter. Denna situation försvagade dock inte orsakssambandet mellan den dumpade importen från Turkiet och den skadevållande situationen för unionsindustrin under undersökningsperioden, med tanke på de ökade volymerna av denna import, dess inverkan på unionens industripriser och andra skadevållande faktorer som identifieras ovan.

(230) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade de turkiska myndigheterna att granskningen av effekterna av den företagsinterna förbrukningen inte var i linje med WTO:s praxis. De turkiska myndigheterna menade att kommissionen ”valde att inte undersöka” den ”extraordinära nedgången inom de stålförbrukande industrierna i EU”. Kommissionen höll inte med. De turkiska myndigheterna lämnade inga bevis till stöd för påståendet. Publikationerna i fotnot 16 i förordningen om provisorisk tull visar inte den påstådda ”extraordinära nedgången inom de stålförbrukande industrierna i EU”. Under undersökningen var de inga användare som påstod samma sak. Såsom framhålls i skäl 195 i förordningen om provisorisk tull konstaterade kommissionen för det första att användare på de stora marknaderna i senare led, såsom fordonsindustrin, industriella tillämpningar eller byggsektorn, inte gav sig till känna.

(231) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 150–151 i förordningen om provisorisk tull.

([22]) Ekonomisk rapport, *Economic and Steel Market Outlook 2020–2021*, rapport för andra kvartalet, uppgifter fram till hela år 2019, 12 maj 2020, Eurofer, kan laddas ner via https://www.eurofer.eu/assets/Uploads/REPORT-Economic-and-Steel-Market-Outlook-Quarter-2-2020.pdf, och *Worldsteel Short Range Outlook October 2019*, 14 oktober 2019, World Steel Association, som finns tillgänglig på https://www.worldsteel.org/media-centre/press-releases/2019/worldsteel-short-range-outlook-2019.html

5.2.4 *Utveckling i efterfrågan*

(232) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter tillskrev ÇİB skadan till en övergripande nedgång av förbrukningen i unionen, medan de turkiska myndigheterna uppgav att den minskade förbrukningen ledde till en minskning av unionens produktionsvolymer. Kommissionen noterade att, vilket visas i tabell 1, förbrukningen på den öppna marknaden, dvs. den marknad där konkurrensen med importen i huvudsak sker, minskade med 1 % under skadeundersökningsperioden. Kommissionen anser inte att storleken på den minskade unionsförbrukningen försvagade orsakssambandet mellan den dumpade importen från Turkiet och den skadevållande situationen för unionsindustrin under undersökningsperioden.

(233) Mot bakgrund av vad som nämns i avsnittet ovan och i avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 152–153 i förordningen om provisorisk tull. Utvecklingen i efterfrågan på grundval av siffror för EU-27 förändrar inte dessa slutsatser.

5.2.5 *Råvarupriser*

(234) Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen slutsatserna i skäl 154–155 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.6 *Andra faktorer*

(235) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter menade ÇİB att den väsentliga skadan skulle tillskrivas förändringar på unionsmarknaden, de omstrukturerings- och rationaliseringsåtgärder som vidtagits av unionstillverkarna, en viss inköpspolicy eller lågprisimport från andra tredjeländer. Påståendena saknade stöd och avfärdades därmed.

(236) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 147–149 i förordningen om provisorisk tull.

5.3 **Slutsats om orsakssamband**

(237) Mot bakgrund av vad som nämns ovan och i avsaknad av andra synpunkter konstaterade kommissionen att ingen av de faktorer som analyserades individuellt eller kollektivt försvagade orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit vilket innebar att ett sådant samband inte längre skulle vara verkligt och väsentligt, vilket bekräftar slutsatsen i skäl 159–161 i förordningen om provisorisk tull.

6. **ÅTGÄRDERNAS NIVÅ**

6.1 **Målprisunderskridande**

(238) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände klaganden mot kommissionens användning av den genomsnittliga vinsten för år 2017, nämligen 6,8 %, som en grund för det vinstmål som används för att beräkna målprisunderskridandemarginalen. Den klagande hävdade att under 2017 led unionen fortfarande av den dumpade importen från andra tredjeländer, att kommissionen hade misslyckats med att följa sitt standardförfarande och att till och med ÇİB hade föreslagit en högre vinstmarginal. Klaganden insisterade på att vinstmålen borde ligga inom intervallet 10–15 %, som de 12,9 % som användes under en tidigare undersökning om import av en likadan produkt ([23]), trots att klaganden tillerkände att minimigrunden för vinstmålet också kunde vara 7,9 %, vilket var det vinstmål som användes under den senaste undersökningen om denna produkt.

(239) Kommissionen bedömde detta påstående. Såsom förklaras i skäl 164 och 166 i förordningen om provisorisk tull baserade kommissionen fastställandet av vinstmålen på bestämmelserna i artikel 7.2 c i grundförordningen, trots att ett år med ”normala konkurrensförhållanden” innan det att importen från Turkiet började öka inte kunde identifieras inom ett rimligt tidsintervall. Såsom redan har påpekats i avsnitt 4.5.1 ovan kunde kommissionen inte heller slå fast att unionsindustrin under 2017 fortfarande var drabbad av den dumpade importen, vilket klaganden påstår. I antidumpningsundersökningarna mot Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina omfattade undersökningen av dumpning och skada perioden mellan den 1 juli 2015 och den 30 juni 2016. Det faktum att slutgiltiga

([23]) Kommissionens beslut nr 284/2000/EKSG av den 4 februari 2000 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, med en bredd av minst 600 mm, varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag, i ringar eller rullar, inte vidare bearbetade efter varmvalsningen, med ursprung i Republiken Indien och Taiwan, om godtagande av åtaganden som gjorts av vissa exporterande tillverkare och om avslutande av förfarandet rörande import med ursprung i Republiken Sydafrika (EGT L 31, 5.2.2000, s. 44).

skyddsåtgärder mot importen från dessa tredjeländer infördes i oktober 2017 innebär inte att den skadliga dumpningen fortfarande förekom under 2017. Detta styrks av den kraftiga minskningen av importen från dessa fem länder under 2017, vilket redan har nämnts i skäl 163 ovan. Kommissionen bekräftade därmed att år 2017 var den bästa utgångspunkten för att fastställa vinstmålet med avseende på den föreliggande undersökningen. Hur som helst och med tanke på de dumpningsmarginaler som konstaterats i detta ärende, skulle man genom att godta begäran om att använda ett högre vinstmål ändå inte påverka åtgärdernas nivå.

(240) I det preliminära skedet använde kommissionen uppgifter från Bloomberg New Energy Finance för att fastställa de förutspådda priserna för EU:s utsläppshandelssystem för att beräkna de framtida miljökostnaderna. Dessa priser har uppdaterats i det slutgiltiga skedet med uppgifter per den 15 februari 2020.

(241) Skäl 216 i förordningen om provisorisk tull hänvisar till synpunkter på skadeberäkningarna från en unionstillverkare i urvalet med avseende på artikel 19a i grundförordningen. Parten hävdade att den genomsnittliga framtida mängd varmvalsade platta stålprodukter som ska tillverkas borde användas i stället för det genomsnittliga framtida antal uppströmsprodukter som används vid produktionen av varmvalsade platta stålprodukter för att bedöma unionsindustrins framtida efterlevnadskostnader när det gäller att betala de miljökostnader och sociala kostnader för produktionen som följer av multilaterala miljöavtal eller sociala skyldigheter. I detta förfarande ansåg kommissionen, genom att granska de tillgängliga uppgifterna från de tre unionstillverkare som ingick i urvalet och som verifierats av kommissionen, att det var uppströmsprodukterna som direkt genererade utsläppen av föroreningar och att detta därför var rätt nivå för att bedöma de framtida efterlevnadskostnaderna Kostnaderna påfördes därefter på produktionen av den undersökta produkten baserat på den takt som nedströmsprodukten förbrukades i, vilken låg bakom utsläppen vid produktionen av den berörda produkten.

(242) Såsom förklaras i avsnitt 1.8 ovan förändrades unionens sammansättning under 2021, vilket också innebar att de dataset som används för att fastställa målprisunderskridandemarginalen ändrades. Undanröjandet av skada för EU-27 visas i tabellen nedan:

Land	Företag	Dumpningsmarginal	Målprisunderskridande
Turkiet	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	19,5 %
	Erdemirkoncernen: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A. Ş.	5,0 %	21 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	20,5 %
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Alla övriga företag	7,3 %	21 %

(243) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 163–170 i förordningen om provisorisk tull enligt ändringarna i tabellen ovan.

6.2 **Granskning av den marginal som är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin**

(244) Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen slutsatserna i skäl 171–172 i förordningen om provisorisk tull.

6.3 **Slutsats**

(245) Till följd av den ovanstående bedömningen drog kommissionen slutsatsen att det är lämpligt att fastställa storleken på de slutgiltiga tullarna i enlighet med regeln om lägsta tull i artiklarna 7.2 och 9.4 andra stycket i grundförordningen. De slutgiltiga antidumpningstullarna bör således fastställas enligt följande:

Land	Företag	Slutgiltig antidumpningstull
Turkiet	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Erdemirkoncernen: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Alla övriga företag	7,3 %

7. **UNIONENS INTRESSE**

7.1 **Unionsindustrins intresse**

(246) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter uppgav klaganden att de turkiska exportörernas nyligen tillkännagivna expansionsplaner var ännu ett skäl till varför antidumpningsåtgärderna låg i unionens intresse. Ingen part invände mot att åtgärderna låg i unionsindustrins intresse. Slutsatserna i skäl 175–179 i förordningen om preliminär tull bekräftades därmed.

7.2 **Icke-närstående importörers intresse**

(247) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter uppgav de turkiska myndigheterna och ÇİB att unionstillverkarna redan var skyddade mot import. ÇİB hävdade att importen från Turkiet hade minskat påtagligt under det sista kvartalet 2019 jämfört med det första kvartalet det året. I detta avseende pekade de turkiska myndigheterna på de slutgiltiga skyddsåtgärderna med kvantitativa tak (”kvoter” eller ”tullkvoter”) och tilläggstullarna på 25 % som ska betalas när kvoten har uttömts. De turkiska myndigheterna påminde om att importörer och användare innan de provisoriska åtgärderna hade uppgett att handelspolitiska skyddsåtgärder i hög grad påverkade försörjningstryggheten och försvårade importörernas verksamheter. De turkiska myndigheterna tillade att på grund av de provisoriska antidumpningsåtgärderna och de landsspecifika kvoterna i samband med de skyddsåtgärder som är i kraft fram till slutet av juni 2021, skulle importörerna och användarna inte lyckas hitta någon ny importkälla för att bemöta efterfrågan i unionen.

(248) Kommissionen ansåg att skäl 188–193 i förordningen om provisorisk tull i hög grad motbevisar påståendena om försörjningsbrist, även de som framfördes av de turkiska myndigheterna efter det preliminära utlämnandet av uppgifter. Kommissionen noterade också att skydds- och antidumpningsåtgärderna bemöter olika situationer. I detta fall har skyddsåtgärder införts i form av en tullkvot, men detta hindrar inte att man vidtar åtgärder för att avlägsna otillbörliga handelsmetoder, i synnerhet inom gränserna för tullkvoten, dvs. innan någon skyddstull skulle bli aktuell.

(249) Såsom förklaras i skäl 192 i förordningen om provisorisk tull innebär inte heller införandet av antidumpningsåtgärder att importen från Turkiet kommer att upphöra, eller ens att den kommer att minska på ett meningsfullt sätt. Undersökningsresultaten bekräftar denna slutsats. Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter var det ingen importör som lade fram uppgifter som kunde visa att de antidumpningsåtgärder som har sin grund i det aktuella förfarande skulle ha en oproportionerlig inverkan på dess verksamheter. Åtgärdsnivån skulle inte hindra de turkiska ståltillverkarna från att sälja sina varmvalsade platta stålprodukter i unionen och till importörer i unionen. I själva verket belyste en artikel från Steel Business Briefing 2021 att under 2020 förblev unionen Turkiets främsta exportmarknad för varmvalsade ringar eller rullar ([24]). Samma källa rapporterar att det finns ytterligare kapacitet i fråga om varmvalsade platta stålprodukter i Turkiet ([25]).

(250) I avsaknad av ytterligare synpunkter beträffande icke-närstående importörers intresse bekräftades slutsatserna i skäl 180–182 i förordningen om provisorisk tull.

7.3 **Användarnas intresse**

(251) De turkiska myndigheternas kommentarer om användarna efter det preliminära utlämnandet av uppgifter var desamma som för icke-närstående importörer, och de har redan tagits upp i avsnitt 7.2.

(252) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter uttryckte ÇİB oro över att åtgärderna kunde leda till sämre kvalitet och mindre innovation på unionsmarknaden. Kommissionen ansåg att påståendet, som var mycket allmänt och inte underbyggdes av några bevis, var ogrundat. Kommissionen konstaterade att unionstillverkarna, trots de svåra marknadsförhållandena, hade fortsatt att erbjuda högkvalitativa produkter under hela skadeundersökningsperioden. Kommissionen förväntar sig att antidumpningsåtgärder medför lika villkor som gör att unionsindustrin kan erbjuda mer högkvalitativa och innovativa produkter som gynnar alla aktörer.

(253) Konsortiet av användare och importörer av varmvalsade platta stålprodukter (*konsortiet*) inkom med synpunkter på förordningen om provisorisk tull ([26]). Det hävdade först och främst att efter undersökningsperioden ska unionstillverkarna ha minskat den produktionsvolym som de gör tillgängliga på unionens öppna marknad. Konsortiet påstod att detta, tillsammans med de handelspolitiska skyddsåtgärder som i nuläget är i kraft mot andra tredjeländer, ledde till en ”aldrig tidigare skådad” prishöjning på unionsmarknaden. Konsortiet hävdade att oberoende användare i unionen därmed inte kunde köpa in väsentliga råvaror (varmvalsade platta stålprodukter) från tillverkare i unionen. Prisökningen skulle därmed ha gjort det möjligt för unionstillverkarna att förbättra sina vinstmarginaler i så pass hög grad att de har återhämtat sig från all påstådd skada som drabbat dem under undersökningsperioden. Konsortiet ansåg att EU-domstolens rättspraxis gjorde det möjligt för kommissionen att bedöma utvecklingen efter undersökningsperioden mot bakgrund av analysen av unionens intresse, och att i detta ärende skulle denna utveckling kräva att åtgärden upphävs. Utöver detta argument menade konsortiet att, som ett resultat av unionstillverkarnas påstådda försörjningsbrist och de efterföljande prishöjningarna, oberoende användare i unionen inte hade något annat val än att i stor utsträckning förlita sig på import. I detta avseende menade konsortiet att de handelspolitiska skyddsåtgärder som har vidtagits mot vissa tredjeländer, och den provisoriska åtgärden mot importen från Turkiet, hotade möjligheten att erhålla varmvalsade platta stålprodukter från tredjeländer. Konsortiet påpekade att andra tredjeländer inte kunde ersätta Turkiet som det mest pålitliga leverantörslandet. Konsortiet invände också mot kommissionens slutsats om användarnas förmåga att anpassa sig efter förändrade bestämmelser och att byta leverantörer. Det påstod att detta sällan går i praktiken, och att köpa in begränsade volymer från andra tredjelandstillverkare kan inte ses som ett tecken på att användarna snabbt kan byta leverantörer. Konsortiet tvivlar på unionsindustrins förmåga, eller ens dess vilja, att leverera ytterligare relevanta volymer till oberoende nedströmsanvändare i unionen och på andra länders (än Turkiet) förmåga att leverera meningsfulla mängder varmvalsade platta stålprodukter till unionen. Alla dessa uppgifter skulle i konsortiets mening leda till en ohållbar ökning av användarnas råvarukostnader, vilket skulle påverka dem oproportionerligt.

(254) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter uttryckte ÇİB oro över att priserna på varmvalsade platta stålprodukter skulle höjas på unionsmarknaden till följd av åtgärderna och invände mot skäl 191 i förordningen om provisorisk tull, enligt vilket unionstillverkarna skulle kunna använda sin outnyttjade kapacitet för att tillgodose icke-närstående användares efterfrågan.

([24]) t21.000701, bilaga 2.
([25]) t21.000701, bilaga 1 och bilaga 3.
([26]) t21.000721.

(255) Klaganden ifrågasatte dessa påståenden ([27]). Klaganden hänvisade till källor som pekade på en ökad produktionskapacitet under 2021, bland annat genom att starta upp vissa ugnar på nytt och på att det fanns tillräckliga försörjningskällor, både inom unionen och i tredjeländer. Klaganden uppgav att eventuella obalanser i försörjningskedjan på marknaden endast ska ha varit tillfälliga och berodde på problem med anknytning till covid-19-pandemin, inklusive nedstängningen av vissa ugnar. Klaganden hävdade vidare att det finns gott om alternativa källor i unionen och på andra platser för att bemöta eventuella ökningar av efterfrågan i unionen, inklusive tillgång till extra outnyttjad kapacitet i unionen och på andra håll i världen. Klaganden hävdade också att det är sannolikt att Turkiet kommer att fortsätta att leverera till unionsmarknaden tack vare de blygsamma antidumpningstullar som införts. Slutligen upprepade klaganden att antidumpningstullen inte skulle påverka användarnas kostnader särskilt mycket och hänvisade till simuleringar som denne hade inkommit med tidigare under förfarandet.

(256) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter påstod de turkiska myndigheterna att om kommissionen införde en slutgiltig skyddsåtgärd, utöver den befintliga skyddsåtgärden och andra antidumpnings- och utjämningstullar som gällde för import av den berörda produkten från andra tredjeländer, kunde tillgången eventuellt bli otillräcklig. De turkiska myndigheterna påstod att importen började att minska under 2019 som ett resultat av den gällande skyddsåtgärden och att *de trodde att alla ytterligare åtgärder skulle få importen från Turkiet att upphöra* och frågade hur kommissionen kunde vara säker på att importen från Turkiet inte skulle upphöra.

(257) Kommissionen tog i första hand sig an påståendena om försörjningsbrist, tillgången till andra källor och förmågan att anpassa sig efter förändrade bestämmelser och att byta leverantör. Därefter behandlade den begäran om att uppgifter från tiden efter undersökningsperioden skulle användas.

(258) Kommissionen konstaterade att konsortiets och de turkiska myndigheternas argument om försörjningsbrist inte stämmer överens med de siffror och tendenser som konstaterats under undersökningen. Detta gäller både i allmänhet och för de uppgifter som lämnats in av samarbetande användare. På en allmän nivå noterade kommissionen först och främst att det under skyddsåtgärden för stål ([28]) konsekvent, och i allt större utsträckning, har funnits mycket stora mängder tullfria kvoter tillgängliga under undersökningsperioden ([29]). Om efterfrågan på importvolymer i unionen hade varit större skulle denna därför ha uppfyllts tullfritt. För det andra bekräftade man under undersökningen att unionsindustrin har tillräckligt med outnyttjad kapacitet ([30]) som skulle göra det möjligt att öka dess produktion i unionen ännu mer. Det finns ingen affärsnytta i att unionstillverkarna inte använder sin (outnyttjade) kapacitet för att tillgodose efterfrågan i unionen, oavsett om kunderna är närstående eller inte, framför allt när de själva befinner sig i kärv ekonomisk situation. För det tredje upprepade kommissionen sina slutsatser från det preliminära skedet ([31]), om tredjeländernas förmåga att leverera varmvalsade platta stålprodukter i relevanta mängder, och påminde om att de kunde öka sin närvaro på unionsmarknaden ännu mer, vilket vissa av dem redan hade, om efterfrågan fanns. Slutligen hänvisade kommissionen till sin slutsats i skäl 192 i förordningen om provisorisk tull om det ogrundade antagandet att importen från Turkiet skulle försvinna från unionsmarknaden om kommissionen införde en skyddstull. Kommissionen påminde i detta avseende om att vissa av de länder som omfattades av åtgärder fortsatte att exportera till unionen, och exporterade i vissa fall betydande mängder ([32]).

(259) Dessutom stämmer inte konsortiets påstående överens med de uppgifter som lämnats in av de oberoende användarna själva inom ramen för undersökningen. Först och främst är importen från Turkiet i dessa användares portföljer relativt begränsad (mindre än 15 % totalt sett). Inköpen från Turkiet står för mindre än hälften av andelen import från andra tredjeländer, och är nästan fem gånger lägre än deras inköp från tillverkare i unionen, som är användarnas absolut största leverantör. Dessutom bekräftade kommissionen att de siffror som finns tillgängliga i svaren på frågeformuläret från icke-närstående användare tydligt visar att de inte bara kan (och faktiskt har), från ett år till ett annat, påtagligt förändra sammansättningen av deras försörjningskällor, utan också att de kan göra detta i

([27]) t21.000931.

([28]) I juli 2018 införde kommissionen en provisorisk skyddsåtgärd, som blev slutgiltig i februari 2019 och som gällde under hela undersökningsperioden. Enligt denna åtgärd motsvarar varmvalsade platta stålprodukter sett till tillämpningsområde till stor del produktkategori 1. Utvecklingen av användningen av tullkvoter under skyddsåtgärden är därför relevant för denna undersökning.

([29]) Skäl 45–50 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/894 av den 29 juni 2020 om ändring av genomförandeförordning (EU) 2019/159 om införande av slutgiltiga skyddsåtgärder på import av vissa stålprodukter (EUT L 206, 30.6.2020, s. 27).

([30]) Tabell 6 i förordningen om provisoriska antidumpningsåtgärder.

([31]) Skäl 188–189 i förordningen om provisoriska antidumpningsåtgärder.

([32]) Skäl 21–23 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1590 av den 26 september 2019 om ändring av genomförandeförordning (EU) 2019/159 om införande av slutgiltiga skyddsåtgärder på import av vissa stålprodukter (EUT L 248, 27.9.2019, s. 28).

betydande volymer. I detta avseende konstaterade kommissionen att de samarbetande användarna fördubblade och till och med tredubblade sin import från vissa tredjeländer under undersökningsperioden (sammantaget ökade importen från dessa tredjeländer med 40 %). Under undersökningsperioden började användarna också köpa från tredjeländer som de inte köpt från under året före undersökningsperioden, och de slutade att köpa från vissa tredjeländer som de brukade köpa från under 2018. De uppgifter som finns tillgängliga i ärendet kullkastar därmed konsortiets påstående om att användarna bara kan köpa in begränsade volymer varmvalsade platta stålprodukter från andra tredjeländer, och att det i praktiken sällan går att byta till andra leverantörer.

(260) När det gäller de andra påståenden som framförts av de turkiska myndigheterna konstaterade kommissionen att när det gäller den minskade importen under 2019 kunde Turkiet inte fylla den övergripande tullkvot som fanns tillgänglig fram till den 1 juli 2020 ([33]). Dessutom såg kommissionen ingen koppling mellan, och de turkiska myndigheterna har inte lämnat några bevis till stöd för, en minskning av importen under ett visst år och påståendet att denna import kommer att upphöra till följd av införandet av slutgiltig antidumpningstull. Därtill noterade kommissionen att nivån på importen från Turkiet sedan införandet av den provisoriska antidumpningstullen visar att denna import inte minskat. Turkiet utnyttjade snarare i mycket hög grad (92 %) sina landsspecifika tullkvoter under perioden januari–mars 2021, och landet fortsatte att exportera relevanta volymer under kvartalet april–juni 2021. Dessa uppgifter visar att trots den befintliga provisoriska antidumpningstullen fortsatte Turkiet att leverera volymer som motsvarade de kvotvolymer som landet tilldelats inom ramen för skyddsåtgärden.

(261) Till följd av ÇİB:s påstående konstaterade kommissionen återigen, vad gäller den påstådda importminskning som sammanslutningen hänvisade till (det första kvartalet 2019 jämfört med det fjärde kvartalet 2019), att Turkiet kunde ha levererat ytterligare volymer inom ramen för det tullfria kvotsystemet ([34]) under det sista kvartalet 2019. Kommissionen kunde dock inte se hur en minskad import från Turkiet, i sig själv, skulle innebära försörjningsbrist på marknaden. Kommissionen påminde om att unionsmarknaden har visat att den kan anpassa sig till andra leveranskällor till följd av lagstiftningsändringar, såsom införandet av handelspolitiska skyddsåtgärder.

(262) Mot bakgrund av uppgifterna ovan avvisade kommissionen konsortiets, de turkiska myndigheternas och ÇİB:s påståenden.

(263) Vad gäller begäran om att kommissionen ska utöka undersökningsresultaten för att ta hänsyn till den utveckling som skett efter undersökningsperioden pekade konsortiet i sin inlaga på den aldrig tidigare skådade prisökning som ska ha inträffat mellan slutet av 2020 och under det första kvartalet 2021. Konsortiet tillade att denna prisökning hotade dess verksamhet i union och att med dessa priser skulle unionen ha ökat sina vinster och därmed ha återhämtat sig från den skada som drabbade den under undersökningsperioden.

(264) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter kritiserade ÇİB och de turkiska myndigheterna kommissionens konstaterande i detta avseende. Klaganden framhärdade att kommissionen inte borde bedöma utveckling som skett efter undersökningsperiodens slut eftersom de omständigheter som föreligger i ärendet inte är exceptionella och att hur som helst endast skulle vara tillfälliga och inte strukturella.

(265) Kommissionen ansåg att ett påstående om att en prishöjning kan ha inträffat vid en viss tidpunkt efter undersökningsperioden i sig själv inte kan ifrågasätta de slutsatser som fastställdes genom undersökningen i det preliminära och slutgiltiga skedet. Kommissionen noterar att konsortiets påstående saknar ett meningsfullt sammanhang och styrkande underlag som tydligt skulle visa att undersökningsresultat som baseras på uppgifter från undersökningsperioden ogiltigförklaras av denna utveckling enbart. Påståendet att unionsindustrin skulle ha återhämtat sig från sin skadelidande situation är ogrundat och stöds inte av några bevis alls. Kommissionen påminde om att enligt artikel 6.1 i grundförordningen ska uppgifter avseende en period som infaller efter undersökningsperioden normalt inte beaktas.

([33]) Denna förklaring gäller för båda perioderna, dvs. när Turkiet omfattades av en övergripande tullkvot (den 2 februari till den 30 september 2019) och när Turkiet omfattades av ett tak på 30 % inom ramen för en övergripande tullkvot från och med den 1 oktober 2019.

([34]) Under det sista kvartalet 2019 hade Turkiet använt 73 % av den övergripande tullkvotsvolym som landet hade rätt att leverera tullfritt, vilket innebar att omkring 170 000 ton inte utnyttjades det kvartalet.

(266) När det gäller de synpunkter som inkom efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter konstaterar kommissionen att ingen part tillhandahöll några ytterligare bevis för hur den prisökning som uppstod efter undersökningsperioden, i sig själv, skulle göra införandet av slutgiltiga antidumpningstullar oberättigat enligt testet av unionens intresse.

(267) Därför bekräftade kommissionen de slutsatser som fastställdes i skäl 183–198 i förordningen om provisorisk tull.

7.4 **Andra faktorer**

(268) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter uppgav de turkiska myndigheterna att ståltillverkarna i unionen ständigt försökte behålla sitt oligopol på unionsmarknaden och tränga ut den internationella konkurrensen. De turkiska myndigheterna noterade att unionstillverkarna redan stod för 79 % av försäljningen på den öppna marknaden och att denna procentandel inte inkluderade de företagsinterna volymerna, som var betydande. ÇİB hänvisade också till unionstillverkarnas omfattande marknadsandel och var rädd för en monopolsituation.

(269) Kommissionen ansåg att oligopolpåståendet var obefogat, vilket redan har förklarats i skäl 200 i förordningen om provisorisk tull. Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter bestred ingen part, vilket påtalas i skäl 75 och 200 i förordningen om preliminär tull, att det finns fler än 20 kända tillverkare som tillhör 14 olika koncerner som uppvisar sund konkurrens dem mellan och med importen från tredjeländer. Utan bevis på konkurrenshämmande beteenden är deras nuvarande marknadsandel irrelevant för att stödja dessa påståenden om att oligopol, eller ens monopol, skulle förekomma.

(270) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter påstod ÇİB att kommissionen inte bedömt påståendet om ett unionsindustrins förstärkta oligopol på unionsmarknaden på ett detaljerat, tillräckligt och transparent sätt, eller att påståendet om ett sådant förstärkt oligopol var obefogat. Enligt ÇİB borde påståendet ha bedömts med hänsyn tagen till andra faktorer, såsom befintliga åtgärder, försörjningsbrist, försämrad kvalitet och minskad innovation etc. Enligt parten kräver tribunalen, med avseende på artikel 21.1 i grundförordningen, att särskild hänsyn ska tas till återupprättande av effektiv konkurrens. Parten upprepade, utan att komma med några nya bevis, sitt påstående om att unionsindustrin har ett ”förstärkt oligopol” på unionsmarknaden.

(271) Kommissionen hänvisar till ett aktuellt arbetsdokument från dess avdelningar ([35]), där det konstateras att under den senaste konsolideringsvågen bidrog genomförandet av koncentrationskontrollen till att behålla en dynamisk konkurrens på de europeiska stålmarknaderna, vilket gynnade de många nedströmsindustrier som använder stål, förlitar sig på överkomliga material för att konkurrera med hela världen och sysselsätter miljontals européer. Genom att förbjuda konkurrenshämmande koncentrationer (t.ex. Tata Steel/ThyssenKrupp) eller godkänna koncentrationer med vissa förbehåll (t.ex. ArcelorMittal/Ilva), säkerställde koncentrationskontrollen att de europeiska stålkonsumenterna inte drabbas av färre val, högre priser eller mindre innovation. Kommissionen ansåg att ÇİB:s påståenden var ogrundade, även när det gäller det bristande utbudet på varmvalsade platta stålprodukter, vilket förklaras i avsnitt 7.3. Kommissionen bekräftade därmed sina undersökningsresultat från det preliminära skedet.

(272) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 199–200 i förordningen om provisorisk tull.

7.5 **Slutsats om unionens intresse**

(273) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter uppgav de turkiska myndigheterna att de ansåg att antidumpningstullarna var både onödiga och skadliga för unionsmarknaden och att de kunde vara negativa för unionens intresse som helhet. Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter menade ÇİB att kommissionen inte hade balanserat de olika berörda intressena på ett transparent sätt eller motiverat sina undersökningsresultat. Kommissionen ansåg att dessa förklaringar saknade grund med tanke på slutsatserna från undersökningen, nämligen att dumpning förekommer, att unionsindustrin därför drabbats av väsentlig skada och resultatet av beaktandet av de olika berörda intressena.

(274) På grundval av ovanstående och eftersom inga andra synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skäl 201 i förordningen om provisorisk tull.

([35]) Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, *Towards Competitive and Clean European Steel*, SWD(2021) 353 final, 5.5.2021, s. 4 och 5.

8. SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER

8.1 Slutgiltiga åtgärder

(275) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om dumpning, skada, orsakssamband samt unionens intresse och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen bör slutgiltiga antidumpningsåtgärder införas för att förhindra att ytterligare skada orsakas på unionsindustrin på grund av den dumpade importen av den berörda produkten. Av de skäl som anges i avsnitt 6, i synnerhet underavsnitt 6.3 i denna förordning, bör antidumpningstullar fastställas i enlighet med regeln om lägsta tull.

(276) På grundval av ovanstående fastställs nivån på tullarna till följande:

Land	Företag	Slutgiltig antidumpningstull
Turkiet	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Erdemirkoncernen: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Alla övriga företag	7,3 %

(277) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De avspeglar alltså den situation för företagen som konstaterades föreligga enligt undersökningen. Dessa tullsatser är endast tillämpliga på import av den berörda produkten som har sitt ursprung i det berörda landet och har tillverkats av de rättsliga enheter som namnges. Import av den berörda produkten som tillverkats av något annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de uttryckligen nämnda företagen, bör omfattas av den tullsats som är tillämplig på ”alla övriga företag”. De bör inte omfattas av någon av de individuella antidumpningstullsatserna.

(278) Ett företag får begära att dessa individuella antidumpningstullsatser tillämpas om det senare ändrar företagsnamn. Denna begäran ska ställas till kommissionen ([36]). Begäran ska innehålla all relevant information för att visa att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämpligt på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på företaget kommer ett meddelande om namnändringen att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(279) För att minimera risken för kringgående på grund av skillnader i tullsatser krävs det särskilda åtgärder för att säkerställa tillämpningen av de individuella antidumpningstullarna. Företagen med individuella antidumpningstullar måste uppvisa en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste uppfylla kraven i artikel 1.3 i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura bör omfattas av den antidumpningstull som gäller för ”alla övriga företag”.

(280) Även om denna faktura är nödvändig för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella satserna för antidumpningstullen på import är den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om en faktura uppvisas som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning, måste medlemsstaternas

([36]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, Wetstraat/Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bryssel, Belgien.

tullmyndigheter utföra sina sedvanliga kontroller och får, liksom i alla andra fall, begära ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kunna kontrollera att uppgifterna i deklarationen är riktiga och för att säkerställa att den efterföljande tillämpningen av en lägre tullsats är berättigad, i enlighet med tullagstiftningen.

(281) Om volymen av exporten från något av de företag som omfattas av de lägre, individuella tullsatserna ökar väsentligt i volym efter införandet av antidumpningsåtgärderna, kan denna volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som orsakats av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter och förutsatt att villkoren är uppfyllda kan en undersökning om kringgående inledas. Denna undersökning får bland annat omfatta behovet av att avskaffa individuella tullsatser och därmed införa en landsomfattande tull.

(282) För att säkerställa att antidumpningstullarna genomförs korrekt bör antidumpningstullen för alla övriga företag inte bara gälla de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i denna undersökning, utan även de tillverkare som inte exporterade till unionen under undersökningsperioden.

8.2 **Slutgiltigt uttag av preliminär tull**

(283) Mot bakgrund av de dumpningsmarginaler som konstaterats och nivån för den skada som vållats unionsindustrin, bör de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den provisoriska antidumpningstull som införts genom förordningen om provisorisk tull slutgiltigt tas ut.

(284) Eftersom de slutgiltiga tullsatserna är lägre än de preliminära tullsatserna, bör de belopp som har betalats utöver beloppen för den slutgiltiga antidumpningstullen frisläppas.

8.3 **Retroaktiv verkan**

(285) Såsom anges i avsnitt 1.2 fastställde kommissionen, efter en begäran från klaganden, att import av den undersökta produkten skulle registreras enligt artikel 14.5 i grundförordningen.

(286) I undersökningens slutliga skede bedömdes de uppgifter som samlats in mot bakgrund av registreringen. Kommissionen analyserade huruvida kriterierna enligt artikel 10.4 i grundförordningen var uppfyllda för retroaktivt uttag av slutgiltiga tullar.

(287) Kommissionens analys visade inte någon ytterligare betydande ökning av importen utöver den importnivå som vållat skada under undersökningsperioden enligt artikel 10.4d i grundförordningen. För denna analys jämförde kommissionen den genomsnittliga månatliga importvolymen för den berörda produkten under undersökningsperioden med de månatliga genomsnittliga importvolymerna under perioden från och med månaden efter inledningen av denna undersökning till och med den sista hela månaden före införandet av provisoriska åtgärder. Vid en jämförelse av de genomsnittliga månatliga importvolymerna för den berörda produkten under undersökningsperioden med de månatliga genomsnittliga importvolymerna under perioden från och med den månad som följer på inledningen av denna undersökning till och med den månad då de provisoriska åtgärderna infördes kunde ingen ytterligare ökning konstateras:

	UP		juni 2020 till december 2020		juni 2020 till januari 2021	
	ton	ton/månad	ton	ton/månad	ton	ton/månad
Import av varmvalsade platta stålprodukter från Turkiet	2 767 658	230 638	1 031 186	147 312	1 194 329	149 291

Källa: Eurostat (EU-27).

(288) Kommissionen konstaterade därför att ett retroaktivt uttag av de slutgiltiga tullsatserna för den period då importen registrerades inte kunde motiveras i detta fall.

9. **ERBJUDANDE OM ÅTAGANDEN**

(289) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter lämnade en av de exporterande tillverkarna ett erbjudande om prisåtagande i enlighet med artikel 8 i grundförordningen.

(290) Kommissionen utvärderade detta erbjudande och drog slutsatsen att godtagandet av ett sådant åtagande vore opraktiskt i den mening som avses i artikel 8 i grundförordningen. Detta beror främst på de många produkttyper som omfattas av erbjudandet och som det inte går att särskilja mellan, det faktum att vissa produkttyper som omfattas av samma KN-/Taric-nummer har olika minimipriser på import, det faktum att de minimipriser på import som erbjuds inte skulle vara tillräckliga för att undanröja dumpningens skadliga effekter för majoriteten av produkttyperna, och olämpligheten hos den erbjudna indexeringen för att täcka de fluktuerande råvarupriserna.

(291) I sina synpunkter på det prisåtagande som föreslogs av den exporterande tillverkaren beskrev klaganden varför det borde avvisas, till stöd för kommissionens egen analys.

(292) Kommissionen skickade den exporterande tillverkaren ett brev och uppgav varför erbjudandet avvisades, och gav företaget möjlighet att inkomma med synpunkter.

(293) Kommissionen tog inte emot några synpunkter från den exporterande tillverkaren om dess slutsats om att det föreslagna åtagandet var otillräckligt och opraktiskt.

(294) Av de anledningar som anges i skäl 290–293 ovan avvisades erbjudandet om prisåtagande.

10. **SLUTBESTÄMMELSER**

(295) Enligt artikel 109 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([37]), när ett belopp måste återbetalas till följd av en dom i Europeiska unionens domstol, ska den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.

(296) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs för import av valsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål, även i ringar eller rullar (inklusive produkter skurna i längder och ”smala band”), inte vidare bearbetade efter varmvalsningen, varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag, med ursprung i Turkiet, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 00, 7208 54 00, ex 7211 13 00 (Taric-nummer 7211 13 00 19), ex 7211 14 00 (Taric-nummer 7211 14 00 95), ex 7211 19 00 (Taric-nummer 7211 19 00 95), ex 7225 19 10 (Taric-nummer 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (Taric-nummer 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (Taric-nummer 7226 19 10 95), ex 7226 91 91 (Taric-nummer 7226 91 91 19) och 7226 91 99.

Följande produkter ingår inte:

i) Produkter av rostfritt stål och kornorienterat kiselelektrostål.

ii) Produkter av verktygsstål och snabbstål.

([37]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

iii) Produkter, inte i ringar eller rullar, utan reliefmönster, med en tjocklek av mer än 10 mm och en bredd av minst 600 mm.

iv) Produkter, inte i ringar eller rullar, utan reliefmönster, med en tjocklek av minst 4,75 mm men högst 10 mm och en bredd av minst 2 050 mm eller mer.

v) Produkter med a) en bredd av högst 350 mm, och b) med en tjocklek av minst 50 mm, oavsett vilken längd produkten har.

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som producerats av nedanstående företag:

Land	Företag	Slutgiltig antidumpningstullsats	Taric-tilläggsnummer
Turkiet	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	C602
	Erdemirkoncernen: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %	C603
	Habaş Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	C604
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %	C605
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	C606
	Alla övriga företag	7,3 %	C999

3. De individuella tullsatser som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som ska innehålla en försäkran, vilken är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken dennes namn och befattning ska framgå, med följande lydelse: *"Jag intygar härmed att den (kvantitet) av (den berörda produkten) som säljs på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i [det berörda landet]. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta."* Om ingen sådan faktura uppvisas ska den tullsats som gäller för "Alla övriga företag" tillämpas.

4. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av provisoriska antidumpningstullar enligt genomförandeförordning (EU) 2021/9 ska tas ut slutgiltigt. De belopp för vilka säkerhet ställts och som överskrider den slutgiltiga antidumpningstullsatsen ska frisläppas.

Artikel 3

Ingen slutgiltig antidumpningstull ska tas ut retroaktivt på den registrerade importen. Uppgifter som samlats in i enlighet med artikel 1 i genomförandeförordning (EU) 2020/1686 ska inte längre bevaras.

Artikel 4

Artikel 1.2 får ändras för att lägga till nya exporterande tillverkare från Turkiet och göra dem till föremål för en lämplig viktad genomsnittlig antidumpningstullsats för samarbetsvilliga företag som inte ingår i urvalet. En ny exporterande tillverkare ska tillhandahålla bevisning för att

a) den inte exporterade de varor som beskrivs i artikel 1.1 med ursprung i Turkiet under undersökningsperioden (1 januari 2019–31 december 2019),

b) den inte är närstående en exportör eller tillverkare som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning, och

c) den antingen faktiskt har exporterat den berörda produkten eller genom avtal har gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till unionen efter undersökningsperiodens slut.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 juli 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande